

KLASSIEKERGIDS 2018

WIELER

revue

GREG VAN AVERMAET
VOL VOOR DE RONDE

DYLAN VAN BAARLE
KOPMAN BIJ SKY?

ALLES
VAN
SANREMO
TOT LUIK

PETER SAGAN

KONING VAN DE KASSEIEN?

INTERVIEW
PATRICK LEFEVERE

REPORTAGE
VERBORGEN KASSEIEN VAN NEDERLAND

WIELER REVUE #03_2018 €6,99



AP 8 719325 044102

00318



LET'S
GO
SHOP
PING!

WWW.HOPMANSFIETSGIGANT.NL



DE WEBSHOP

Geen tijd om naar onze mooie winkel te komen? Shop dan in onze overzichtelijke webshop waar u de mooiste merken tegen de mooiste prijzen vindt! Hier treft u naast onze producten ook de reviews van vele klanten die u voorgingen. Onze snelle levertijden, kwalitatief hoogwaardige producten en zeer gunstige prijzen zorgden voor een gemiddelde klantbeoordeling van 9,5. Daar zijn wij enorm trots op! Uiteraard staat onze nieuwe zomercollectie ook in onze webshop. Wij hopen u snel online te mogen treffen:
www.hopmansfietsgigant.nl



DE WINKEL

Wij zijn dé specialist in de regio in racefietsen en mountainbikes. Al 65 jaar staan wij bekend om vakmanschap, service en passie voor fietsen. Onze prachtige winkel is ruim van opzet. Zo vindt u op twee verdiepingen racefietsen, mountainbikes en crossfietsen. Op een andere etage treft u een zeer uitgebreide collectie van fietsschoenen en -kleding. Met merken zoals Assos, Vermarc, Sidi, Castelli en Zero RH+ bieden wij het grootste assortiment in Europa tegen mooie prijzen! U bent meer dan welkom om onze nieuwe zomercollectie te komen bekijken!



Hopmans Fietsgigant
Steenbergsestraat 50
4611 TG Bergen op Zoom
T 0164 - 23 37 25
info@hopmansonline.nl
www.hopmansfietsgigant.nl



Maandag	13.00 - 18.00
Dinsdag	09.00 - 18.00
Woensdag	Gesloten
Donderdag	09.00 - 18.00
Vrijdag	09.00 - 18.00 / 19.00 - 21.00
Zaterdag	09.00 - 17.00

10x WIELER REVUE



TRIVIO CHINOOK HELM t.w.v. €99,99



NEEM NU EEN ABONNEMENT OP WIELER REVUE EN ONTVANG EEN TRIVIO CHINOOK HELM CADEAU. De Chinook wordt geleverd met drie vizieren in wit, rood en zwart. Hierdoor heeft hij eerder een MTB uitstraling, maar ook bij wegrenners valt hij in de smaak. De zwart/wit glanzende Chinook is verkrijgbaar in twee maatvoeringen: M (54-58cm) en L (58-61cm). De pasvorm is eenvoudig in te stellen dankzij het handige fitsysteem.

SAMEN VOOR MAAR

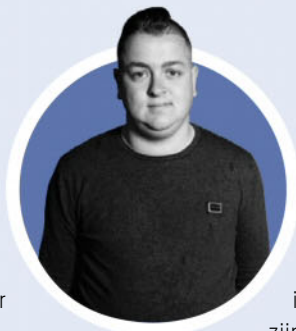
€69,99

(i.p.v. €167,90)

58%
KORTING

GA NAAR TIJDSCHRIFT.LAND/CADEAU-WIELERREVUE
OF BEL 0251 - 25 79 24 (MA T/M VR 9.00 - 17.15 UUR)

Wet van de Sterkste



Voor u ligt de Klassieker-gids. Zoals altijd een van de vele tekenen dat de lente eraan komt. Die periode waarin het weer begint te kriebelen.

De zondagen waar iedere wielervuehebber naar uit kijkt.

ALS DEZE GIDS in de winkel verschijnt, is mijn favoriete koers van het jaar al gereden. De witte grindpaden, olijfbomen en wijngaarden van de Italiaanse eendagsklassieker Strade Bianche zijn mijn absolute orgelpunt van het wielervuejaar. De aankomst in Siena wakkert mijn oneindige liefde voor Italië weer aan. In die koers geldt de Wet van de Sterkste. Als jij de beste bent, win je die wedstrijd. En anders niet.

DAT IS ÜBERHAUPT het mooie aan de klassiekers. Iedere koers weer is het de Wet van de Sterkste die geldt. Wellicht dat Milaan-Sanremo in geval van een massasprint anders beslist. Of een uitgave van de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix zoals in het vreemde voorjaar van 2011. Maar over het algemeen moet je toch echt de beste renner zijn om een voorjaarsklassieker te winnen. En juist dat maakt de klassiekers zo mooi.

MATTHIJS KLERKX is een groot voorstander van eendagskoersen. Misschien omdat het komt doordat hij zelf nooit ergens de beste in is geweest.

HET IS TOCH DE DROOM van iedere belofte die wielervue wordt om op zijn minst één dag in zijn leven de allerbeste wielrenner van de planeet te zijn?

Daarom ook dat de klassiekers bij mij veel hoger staan aangeschreven dan de grote rondes. Waarin factoren als geluk een veel te grote rol spelen. Of liever de factor pech. Geluk klinkt zo groot, maar het is in een grote ronde vooral zaak om geen pech te hebben.

Als je dan pech hebt en je wint alsnog een grote ronde, zoals Tom Dumoulin vorig jaar in de Giro deed, mag je jezelf met recht de sterkste noemen. Dat is waar het wielervue om draait.

HET SPIERBALLEN rollen komt er weer aan. De grote vraag van dit voorjaar is of Peter Sagan eindelijk eens alle pech en stomiteiten achter zich kan laten en meer op zijn voorjaarspalmares kan laten prijken dan enkel de Ronde van Vlaanderen van 2016. Of wordt het toch weer gewoon Greg van Avermaet of Philippe Gilbert die een hoofdrol voor zich opeist? En wat gaan we doen met Alejandro Valverde, gaan de andere renners eindelijk eens inzien dat met *El Imbatido* naar de Muur van Huy en de Côte d'Ans rijden sportieve zelfmoord is?

DAT NAGELBIJTEN, de spanning en vooral het gevoel dat alles op één dag helemaal perfect moet verlopen: daarom houden wij van wielervue. En daarom houden wij van de klassiekers.

Geniet van de klassiekers. Leg deze gids op schoot, dan weet je precies wanneer je moet inschakelen.

Inhoud

28

Alles over de Klassiekers

42 Mannen

Van Milaan tot aan Luik: we hebben alle informatie die je moet hebben. En weet je wat helemaal fijn is? Wij hebben speciaal voor jou een TV-gids gemaakt; dan hoef je helemaal niets meer op te zoeken!

78 Vrouwen

Wint Anna van der Breggen weer alle Ardennenklassiekers? We zetten alle mogelijkheden voor Anna, Annemiek van Vleuten, Chantal Blaak en nog meer Nederlandse toppers voor je op een rijtje.

Interview

28 Patrick Lefevere

De grote patron van het wielerpeloton is Patrick Lefevere. De manager van Quick-Step zet ieder jaar een topploeg neer in de klassiekers en is niet op zijn mondje gevallen. "Ik ga Sagan niet naar de mond praten en al zeker niet zijn kont likken."

96 Dylan van Baarle

Is niet Niki Terpstra, maar Dylan van Baarle onze grote hoop in de keienklassiekers? De kersverse aanwinst van Team Sky gaat zoals altijd knallen in de Ronde en Roubaix.

Reportage

104 Kasseien in Nederland

Veel van Nederlands' wegen werden geheel onterecht geasfalteerd. Dat wat er nog aan kasseien ligt, willen we bewaren. Een tochtje langs de Hel van Nederland.





Columns

- 39 Filemon Wesselink
- 77 Rik Vanwalleghem

En verder

- 5 Van kop af
- 8 Verhalen van onze wielploeg
- 10 In Beeld
- 18 Klein Verzet
- 26 De Stelling
- 40 Wielemma
- 94 Online & Social
- 102 Vergeten Renner
- 114 Colofon & Fotofinish



WWW.WIELERREVUE.NL
Voor het laatste
wielernieuws!

VERHALEN VAN ONZE WIELERPLOEG

MATTHIJS KLERKX **OVER DE OMLOOP HET NIEUWSBLAD** **(PAGINA 24)**

“Ik mocht dan wel niet aan het werk zijn, de Omloop Het Nieuwsblad laat ik niet graag liggen.

Samen met wat vrienden uit Gent en Antwerpen bezocht ik de ploegenvoorstelling in 't Kuipke, een nogal saaie vertoning was dat.

Maar wat volgde was het hoogtepunt van de dag. Café 't Center – geheel zoals de naam doet vermoeden in het centrum van Gent – was omgedoopt tot het Tiesj Benoot-fancafé. Benoot, een Gentenaar in

hart en nieren, doet het altijd goed voor zijn thuisvolk.

Toen Tiesj in aanloop naar de absolute finale aanviel en een heuse solo op poten zette, veranderde het supporterscafé even in een kleine voetbaltempel. Supporters van AA Gent zongen hun voetballiederen, maar veranderden alles zodanig dat er Tiesj Benoot in de liedjes voorkwam.

Nico Mattan had beloofd om een gratis vat Kwaremont te komen tappen als Tiesj won.

Daarom dat wij ook maar eventjes veranderden in Benoot-fans.

Het mocht helaas niet baten.

We hebben de hele dag alles zelf betaald.”



WILLEM SIPKEMA ◀ **OVER PATRICK LEFEVERE**

(PAGINA 28-37)

“Een interview met de ploegbaas van Quick-Step Floors is altijd een verademing. Een van de weinig overgebleven managers die tijdens een gesprek niet verzuipt in marketingtermen en clichés. Vorig jaar was Lefevere ondanks een boerenjaar nog niet zeker of zijn ploeg dit jaar door zou gaan, het maakt dat hij alles wat meer relativeert.

Toch barst Lefevere nog altijd van ambitie. Dat bleek ook wel op de avond na het interview, waar Lefevere de skybar van het hotel in Calpe op stelten zette. De 63-jarige Vlaming speelde graag met de volumeknoppen van de stereoapparatuur, waardoor alle aanwezige gasten met de vingers in de oren hun gesprekken moesten beëindigen.

Zelfs in die jolige sfeer bleef de teamdiscipline intact.

Terwijl de ploegleiders, sponsors en mechanikers tot de vroege uurtjes mochten doorfeesten, dropen de renners om tien uur stilletjes af naar de hotelkamers. Toegegeven, Lefevere volgde niet veel later...”

TIM DE VRIES ▶ **OVER KASSEIEN IN NEDERLAND** (PAGINA 104-111)

“Als kind ging ik al zitten voor koersen als Parijs-Roubaix en de Ronde. En nog altijd pompt mijn hartspier iets sneller zodra de kassei weer in de koers komt.

Ik stelde me toen ik klein was al voor hoe het zou zijn om over 'strontpaden' als Mons-en-Pévèle te rijden.

Intussen weet ik gelukkig hoe dat voelt.

Het is een vreemd soort fijne ellende.

Tot voor kort koesterde ik weinig hoop om ook in Nederland over een goede keienlaan te kunnen rijden. Dat veranderde toen ik ergens in een voor mij onbekend deel van Brabant die bekende tinteling weer door mijn armen voelde gaan. De kasseien schudden me wakker.

Alsof het blauwe hardsteen wilde zeggen: ‘Ook in Nederland kun je terecht voor het betere beukwerk, de Vries.’

Gelukkig maar.”





FRED
ROMPELBERG
Mallorca

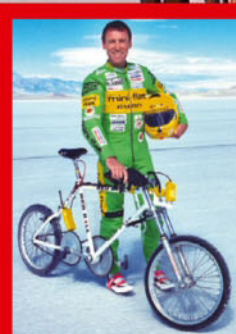
SPECIALIST
FIETSVAKANTIES

Vanaf
€ 286

Compleet verzorgde fietsvakantie



Gevraagd voor Mallorca:
Mecaniciens en Groepsleiders
Mail: fredrompelberg@planet.nl



Wereldrecord
268 km/u

WWW.FREDROMPELBERG.COM

Huurfietsen
alu of carbon
vanaf € 80



O, man, wat
een plaatje
uit Oman



Vreemde vlekken
op de rug van
Theuns...



Daar staat hij
dan: onze wereld-
kampioen!





Het WK in Valkenburg: dagenlang moddergooien

Van der Poel is springlevend



Zo ziet
ritwinst in
Oman eruit





Rustig een foto nemen...



...en snel een foto nemen



Als zelfs de
Spaans kampioen
het te warm
heeft...



'Weinig'
belangstelling
in Colombia



Groenewegen
heerst



Vader Van der Poel
vakmanschap









Dit doet een
WK veldrijden
met een
achterwerk



Guess
who's back?



UITSLAG

1. WOUT VAN AERT		1H09'00"
2. Michael Vantourenhout		+ 2'13"
3. Mathieu van der Poel		+ 2'30"
4. Toon Aerts		+ 3'16"
5. Lars van der Haar		+ 4'29"
6. Gioele Bertolini		+ 4'42"
7. Tim Merlier		+ 4'56"
8. Laurens Sweeck		+ 5'21"
9. Daan Soete		+ 5'30"
10. Steve Chainel		+ 5'51"

VAN AERT DEMONSTREERT IN VALKENBURG

De kers op de taart, dat moest het WK Veldrijden worden voor Mathieu van der Poel. In een seizoen waarin hij werkelijk alles had gewonnen wat er maar te winnen viel, restte er nog maar één ding: even die regenboogtrui ophalen in Valkenburg.

In eigen land.

Zo dacht het eigen land.

Zo dacht Nederland.

Dat liep even anders. Want na een spannende start nam Mathieu dan wel even de kop in de eerste ronde en kon alleen Wout van Aert volgen, maar die Wout – al twee keer wereldkampioen – ging flink tekeer in de tweede ronde.

En daar al maakte Van Aert het verschil. Van der Poel stond onder

druk en maakte daardoor wat foutjes. In een mum van tijd werd het gat 15 seconden op zijn grote Belgische concurrent. En vanaf dan bleef het maar stijgen. Met nog een halve cross te gaan had Van Aert al meer dan een minuut te pakken.

Het werd een demonstratie die zelden vertoond was op de wereldkampioenschappen. “Dit is waarschijnlijk een van mijn beste dagen ooit op de fiets geweest”, was de reactie van de drievoudig (back to back) wereldkampioen.

Van der Poel bleek op de belangrijkste dag van de winter niet goed genoeg voor de winst. “Maar ik ben op waarde geklopt en daar kan ik dan echt wel mee leven”, was hij rustig achteraf. “Wout stak er ver bovenuit en ik wist in de tweede ronde al dat ik niet ging winnen.”

BELGIË VEROVERT NEDERLAND

Sowieso was het WK Veldrijden een vrij Belgische aangelegenheid. Nu is de sport natuurlijk groot geworden in het Vlaamse land, maar deze heerschappij ging wel weer een beetje heel ver.

Alleen de Britten hadden nog wat in te brengen tegen de Vlaamse hegemonie, maar voor de Nederlanders zelf viel er bijna geen eer te behalen aan de wereldkampioenschappen cyclocross in Valkenburg aan de Geul.

De Cauberg stond volgepakt en zag dat op iedere discipline een Nederlander of Nederlandse een medaille meenam, maar geen enkele van die medailles ook de mooiste kleur had. Evie Richards en Ben Tulett waren de Britten van goud bij de beloften vrouwen en junioren mannen, Eli Iserbyt was de beste belofte bij de mannen (eervolle vermelding voor de bronzen medaille met prachtige naam: Yan Gras) en Sanne Cant verlengde haar wereldtitel bij de elite vrouwen. Volgend jaar in Denemarken dan maar prijs voor Nederland?



ELITE VROUWEN

1. SANNE CANT
2. Katie Compton
3. Lucinda Brand



BELOFTE MANNEN

1. ELI ISERBYT
2. Joris Nieuwenhuis
3. Yan Gras



BELOFTE VROUWEN

1. EVIE RICHARDS
2. Ceylin del Carmen Alvarado
3. Nadja Heigl



JUNIOREN MANNEN

1. BEN TULETT
2. Tomas Kopecky
3. Ryan Kamp



SAGAN SLAAT OPENINGSWEEKEND OVER

...en traint in de Sierra Nevada

Ligt het aan ons, of zit er later dit jaar een wereldkampioenschap wielrennen op de weg aan te komen in het Oostenrijkse Innsbruck?

Ligt het aan ons, of moet er daar veel geklommen worden?

Ligt het aan ons, of kan dat de grote reden zijn dat de grote Peter Sagan, drievoudig back-to-back (net als Wout van Aert) wereldkampioen, het Openingsweekend overslaat en een training extra in de Sierra Nevada heeft ingelast?

Die antwoorden vinden we later wel, maar feit blijft dat de Slovaak – die het natuurlijk met zijn GoPro enorm naar zijn zin had in Zuid-Spanje – gewoon twee kansen op winst in het voorjaar liet liggen.



KLEIN VERZET

Ondertussen in Oman:
'LEUK ZEG,
DIE ROOMPOT
VAKANTIES...'





DIABETES CLASSIC DIT JAAR MET LANGE MTB- TOCHTEN

Zoals al een aantal jaar het geval is, staat de Diabetes Classic Martijn Verschoor binnenkort weer op het programma.

Het doel is: geld inzamelen voor onderzoek naar Diabetes Type 1 en voor de ondersteuning van jonge sporters met diabetes. Immers heeft Martijn zelf jarenlang bij Team Novo Nordisk gereden.

Er zijn toertochten uitgetekend voor verschillende disciplines. Toerfietzers kunnen voor de 75 of 125 kilometer gaan, er is een familietoertocht van 30 kilometer en mountainbikers kunnen dit jaar extra hun lol op: niet alleen zijn er tochten van 30, 55 en 75 kilometer, dit jaar komen er routes van 100 en 125 kilometer bij.

“Dit voor de mountainbikers die de tocht kunnen gebruiken als voorbereiding op de Bartje 200”, klinkt het bij de organisatie. De Bartje 200 is een mountainbikemarathon in Drenthe, die in juni wordt gehouden.

De Diabetes Classic Martijn Verschoor vindt zelf plaats op 20 mei 2018. Meer informatie nodig, of wil je jezelf gewoon lekker inschrijven? Ga dan naar www.diabetesclassic.nl!



BINCKBANK TOUR GAAT OOK IN 2018 NIET VOOR ORIGINALITEITSPRIJS

Zijn we al een beetje gewend aan de naam BinckBank Tour? Want de opvolger van de Eneco Tour zal nog wel een aantal jaren zo gaan heten, denken we.

Halverwege februari maakte de organisatie het parkoers voor de editie van 2018 bekend. Het was een weerzien met oude gezichten, als we kijken naar de zeven etappes die zijn uitgetekend. Zo is de start, met ploegenpresentatie en aankomst van de eerste rit in het Friese Bolsward.

Ook Venray, waar afgelopen jaar de eerste etappe eindigde in een door Peter Sagan gewonnen massasprint, is geen onbekende in de Nederlands-Belgische ronde. Alleen is de Limburgse plaats dit jaar decor voor een tijdrit van 13 kilometer.

Op woensdag gaan we dan de grens over. Aalter en Antwerpen zijn de smaakmakers van de derde rit, waarna Blankenberge en

Ardoie de klassieke sprinters een toneel geven. Toeval of niet: in 2017 was dit in rit 3 het geval.

In Sint-Pieters-Leeuw klinkt het startschot voor de vijfde etappe, waarna de finishlijn in het voor de BinckBank Tour volledig onbekende – niet dus – Lanaken is getrokken. Op zaterdag ligt de aankomst in het Tom Dumoulin Bike Park in Sittard-Geleen, waar vorig jaar Lars Boom een leuk winstgebaar maakte.

Afgesloten wordt met de traditionele slotrit in en rond Geraardsbergen. De Muur, de Vesten en alles wat je gewend bent van de BinckBank Tour zullen weer voorbij komen. De leukigheid uit deze ronde blijft toch de Gouden Kilometer, waarin renners belangrijke bonificatiesseconden kunnen pakken bij drie tussensprints in één kilometer.

Wie volgt Dumoulin op?



BINCKBANK TOUR 2018

12 aug	Ploegenpresentatie Bolsward
13 aug	Rit 1: Heerenveen - Bolsward
14 aug	Rit 2: Tijdrit Venray
15 aug	Rit 3: Aalter - Antwerpen
16 aug	Rit 4: Blankenberge - Ardoie
17 aug	Rit 5: Sint-Pieters-Leeuw - Lanaken
18 aug	Rit 6: Riemst - Sittard-Geleen
19 aug	Rit 7: Lacs de l'Eau d'Heure - Geraardsbergen

STOPT RAAS EINDELIJK MET ZWIJGEN?

Al jaren hebben we niks meer van Jan Raas vernomen. De echte topper uit de jaren '70 en '80, daarna ook nog jarenlang bezielende ploegleider, heeft inmiddels van zwijgen zijn nieuwe topsport gemaakt.

Tot nu dan. Fred van Slogteren komt, met goedkeuring van Jan zelf, met een boek over de onder meer vijfvoudig winnaar van de Amstel Gold Race. “Het idee voor dit boek ontstond op 9 december 2003. Ik las het persbericht van Rabobank en zag het koningsdrama voor me.” Het was de dag dat Raas werd ontslagen door de Rabobank-ploeg. “Jaren later schreef ik een brief (om een boek over Jan te schrijven) en kreeg ik een weigering in vijf woorden: ‘Ik wil dat boek niet!’ Ik herhaalde mijn bedoelingen en oogstte juridische termen. Ik ging door, waarna de telefoon ging. ‘Fred, met Jan. Aanstaande maandag, 12.00u, motel Breda.’ Ook daar riep hij: ‘Ik wil dat boek niet!’ Toen zei ik tegen hem: ‘Had je maar niet zo’n goede wielrenner moeten zijn.’”

Ook de afronding van het boek had nog een Raas-achtig verhaal. “Ik heb hem voorgesteld het boek te komen brengen”, vertelt Van Slogteren. “En met een bak koffie nog even na te praten. Het alternatief was een onpersoonlijk postpakket. Zijn antwoord was kort. ‘Doe maar per post!’”



Eind maart verschijnt het boek van Uitgeverij Just Publishers. Meer informatie kun je binnenkort vinden op: www.justpublishers.nl



FROOME GEWOON WEER IN KOERS

Hebben we nog puf over?

Chris wel. Chris heeft nog genoeg over. Chris zit gewoon weer op de fiets en koerst met de meute mee.

De meningen over zijn rentree waren verdeeld.

Niet zozeer over de prestaties van de Brit, die gewoon in zijn eerste wedstrijd van 2018 – de Ruta del Sol – tiende werd in het algemeen klassement en daarmee een keurig resultaat afleverde.

Nee, meer over het feit of hij wel of niet aan de start van de Spaanse rittenkoers had mogen staan. Want, er is nog geen oordeel gegeven over zijn positieve Salbutamol-plas tijdens de afgelopen Vuelta a España. “Het merendeel van de renners wil niet dat hij hier zou mogen starten”, zei Tim Wellens – overigens de latere eindwinnaar van het rondje door Zuid-Spanje – voorafgaand tegen *Sporza*.

En wij? Wij zien lijdzaam toe. Net als jullie. Want een beslissing in de zaak mag er ondertussen gerust komen.

VALGREN VERRAST VLAMINGEN IN OMLOOP

Eindelijk was ze daar: de Omloop Het Nieuwsblad. Voor de romantici toch het echte begin van het wielerseizoen, hoe veel koersen er in Australië, de zandbak en Zuid-Europa er al verreden mogen zijn. Bij de Omloop wist je: hier gaat het pas echt helemaal los.

Het was koud en guur in Gent, maar ook in finishplaats Meerbeke. Lag de aankomst de afgelopen jaren steevast in dezelfde stad als waar bij 't Kuipke de start plaats vond, deze keer was de finale gewijzigd.

Organisator Flanders Classics had ervoor gezorgd dat de legendarische Muur van Geraardsbergen weer een rol ging spelen in de volle finale van een kasseienklassieker. De ouderwetse finale van de Ronde van Vlaanderen – via Tenbosse en de Muur richting de Bosberg, om daarna aan te komen op de Halsesteenweg in Meerbeke – was opgetrommeld. Dit om iedere koers van Flanders Classics een eigen karakter te geven en niet alle keienwedstrijden maar over dezelfde keien te sturen.

Die zet was gedurfd en kon eigenlijk alleen maar goed uitpakken.

Dat dachten we.

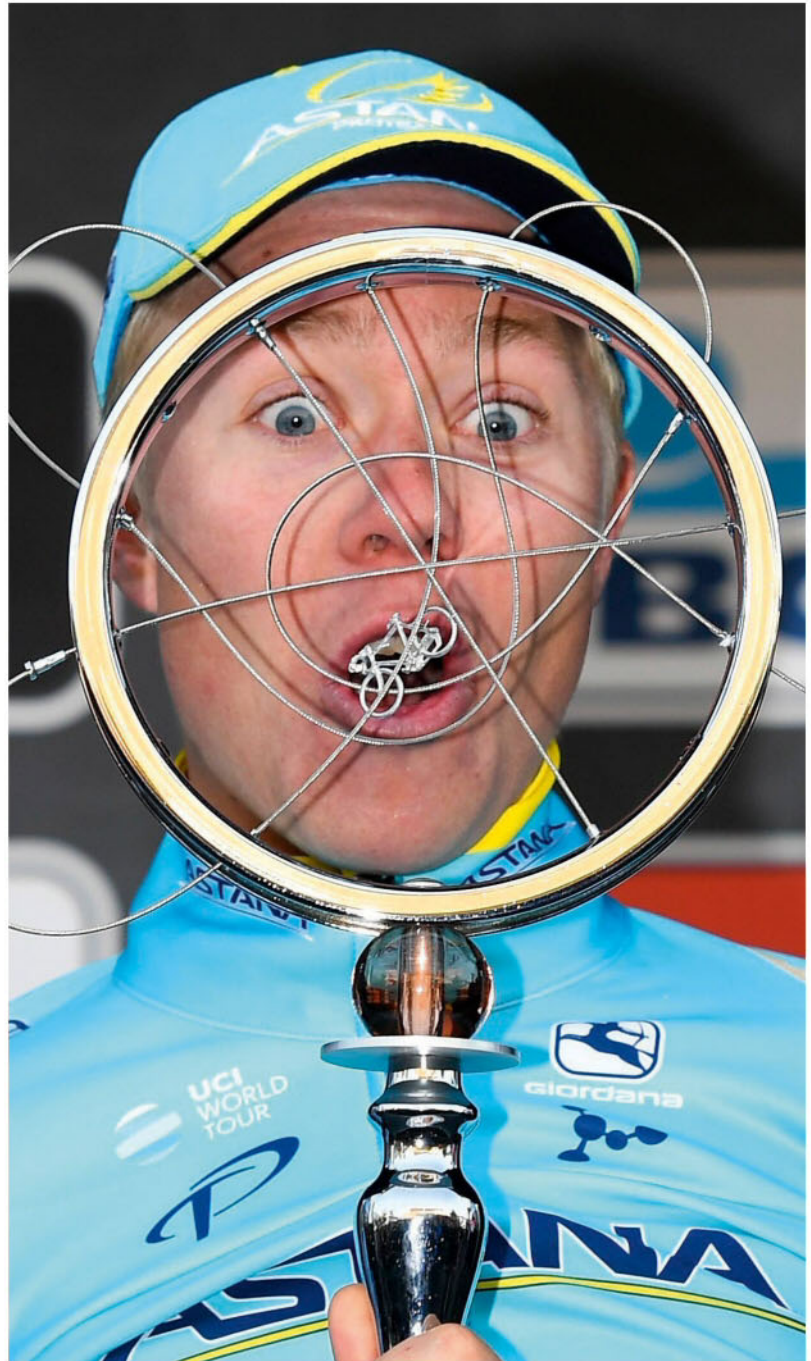
Maar de temperatuur onder het vriespunt en vrijwel alleen maar wind tegen in de finale zorgden ervoor dat de renners weinig konden uitrichten. Zelfs al waren ze het van plan, het weer liet het helaas niet toe.

Na een solopoging van Tiesj Benoot kwam een gegroepeerd peloton richting de Muur van Geraardsbergen rijden. Bij het opdraaien van de Kapelmuur via de Vesten nam Sep Vanmarcke resoluut de kop. De Vlaming van EF Education First reed Greg van Avermaet glad uit het wiel. Een van de renners die in de voorste regionen van het peloton de meeste indruk maakte was drievoudig wereldkampioen veldrijden Wout van Aert.

In de eerste koers over kasseien stond hij er meteen.

Een groep van 12 man bleef vooraan over, nadat Vanmarcke was gegrepen door onder meer Zdenek Stybar en Van Avermaet. Astana had met Oscar Gatto, Alexey Lutsenko en Michael Valgren Andersen een numerieke meerderheid en speelde deze vlak voor de aankomst goed uit. De Deen, vorig jaar al 11de in de Ronde van Vlaanderen, reed op kousenvoeten weg.

Niemand haalde hem nog bij.



UITSLAG OMLOOP HET NIEUWSBLAD

1. MICHAEL VALGREN	ASTANA		4H50'14"
2. Lukasz Wisniowski	Team Sky		+ 12"
3. Sep Vanmarcke	EF Education First		zt.
4. Jasper Stuyven	Trek-Segafredo		zt.
5. Philippe Gilbert	Quick-Step Floors		zt.
6. Edward Theuns	Team Sunweb		zt.
7. Bert Van Lerberghe	Cofidis		zt.
8. Sonny Colbrelli	Bahrain Merida		zt.
9. Arnaud Démare	FDJ		zt.
10. Marcus Burghardt	Bora-Hansgrohe		zt.



UITSLAG KUURNE-BRUSSEL-KUURNE			
1	DYLAN GROENEWEGEN	TEAM LOTTONL-JUMBO	 4H51'41"
2	Arnaud Démare	FDJ	 zt.
3	Sonny Colbrelli	Bahrain Merida	 zt.
4	Pim Ligthart	Roompot-Nederlandse Loterij	 zt.
5	Justin Jules	WB Aqua Protect Veranclassic	 zt.
6	Jempy Drucker	BMC Racing Team	 zt.
7	Guillaume Boivin	Israel Cycling Academy	 zt.
8	Lukasz Wisniewski	Team Sky	 zt.
9	Julien Vermote	Dimension Data	 zt.
10	Timothy Dupont	Wanty-Groupe Gobert	 zt.

GROENEWEGEN STAAT IN KUURNE ALLEEN OP DE FOTO

Wat is een Openingsweekend zonder Kuurne-Brussel-Kuurne?

Juist. Niets.

Ook in Kuurne was het ontzettend koud, zo koud dat de renners weer meerdere lagen kleding aan moesten.

En zoals ieder jaar was het voorafgaand aan deze zondagswedstrijd de vraag: blijft er een groepje vooruit, of gaan we met een grote groep sprinten voor de zege?

De afwezigheid van Peter Sagan liet zich, net als op de zaterdag in de Omloop Het Nieuwsblad, ontzettend gelden. Het leek opnieuw wel alsof het peloton door flauwte was geslagen. Achteraf zou dat opnieuw door de weersomstandigheden komen.

Op de Oude Kwaremont was een eerste testmoment gepland. Yves Lampaert trok volle bak door en reed Greg van Avermaet op gevoelige fietslengten. De olympisch kampioen was voor de tweede dag op rij niet helemaal op afspraak.

Enkel Sep Vanmarcke kon relatief eenvoudig volgen, de rest hing – om met de termen van Michel Wuyts te spreken – aan de rekker.

Nadat een peloton van 21 man vooraan werd gevormd, kwam de klad

er een beetje in. Twee mannen vonden het te traag gaan, Daniel Oss en Jasper Stuyven.

De man met de lange manen kreeg met nog een volle plaatselijke ronde te gaan te maken met een lekke band. Stuyven, winnaar in 2016 met een solo die langer was dan hij deze keer nodig had, moest alleen door.

En dat werd niks.

In de finale kwam een trio op kop te liggen: Julien Duval (AG2R La Mondiale), Julien Vermote (Dimension Data) en Loïc Vliegen (BMC Racing Team). Vooral de Kortrijkenaar Vermote maakte indruk en leek op 5 kilometer van zijn huis de grootste zege uit zijn carrière te gaan boeken.

Een chaotische sprint werd daarachter ingeleid door Frans kampioen Arnaud Démare.

In feite speelde de Fransman eigenlijk laatste wagon voor Dylan Groenewegen. Niet alleen ging Démare veel te vroeg aan, er stond ook gewoon geen maat op de Amsterdammer. Met drie fietslengten voorsprong won hij alweer zijn vierde koers van het jaar en er was niets aan te doen.



STELLING:

‘Met de zege in Kuurne-Brussel-Kuurne heeft Dylan Groenewegen het kopmanschap afgedwongen in de Vlaamse klassiekers’

Dylan Groenewegen verbaasde menigeen door op simpele wijze iedereen te vloeren in de semi-klassieker Kuurne-Brussel-Kuurne. Mogen we nog meer van hem verwachten dit klassieke voorjaar? Wij legden ons oor te luister.

Tekst: Willem Sijkema Beeld: Cor Vos



JEROEN BLIJLEVENS

Oud-topsprinter

“In bepaalde klassiekers kan hij zeker kopman zijn bij Lotto-Jumbo. Gent-Wevelgem, Dwars door Vlaanderen en de Scheldeprijs zijn wedstrijden waar hij zeker kan scoren. Groenewegen heeft meer in z'n mars dan alleen maar een sprinter zijn en dat heeft hij in het openingsweekend ook wel bewezen. Ik denk niet dat hij nu al wedstrijden als de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix aankan, maar wellicht wordt dat een doel in de toekomst. Ik vind trouwens dat hij daar nu ook nog helemaal niet over moet nadenken. Gewoon ritten winnen in de Tour en een paar semiklassiekers eruit pikken, dat is momenteel meer dan voldoende.”



MICHEL WUYTS

Commentator Sporza

“In de Vlaamse klassiekers waar hij kan winnen zeker. Maar dat zijn ze nog niet allemaal. Hij kan een pittige versie van Gent-Wevelgem aan en wellicht zelfs een Dwars door Vlaanderen maar het kopmanschap in de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix is nog te hoog gegrepen voor hem. Ik vergelijk Groenewegen met Tom Steels, want die lijken qua stijl en spierstructuur erg op elkaar. De dijomvang is gigantisch en bij Groenewegen is het babyvet er inmiddels van af. Steels won ooit Gent-Wevelgem en kwam ver in de Omloop Het Volk, maar er zat wel een limiet aan zijn mogelijkheden. Het is waar dat hij ooit het podium haalde in Parijs-Roubaix, maar dat was het resultaat van een lange ontsnapping. Als sprinter kan Groenewegen inmiddels iedereen aan, maar om tot een absolute topsprinter te worden gerekend moet hij eerst wel eens drie ritten winnen in de Giro of de Tour.”

‘Groenewegen is te vergelijken met Tom Steels.’



ERIK DEKKER

2de in de Ronde van Vlaanderen van 2001

“Misschien wel. Maar dat heeft vooral te maken met het gebrek aan alternatieven. In wedstrijden als Gent-Wevelgem en Dwars door Vlaanderen zal hij ongetwijfeld als favoriet starten, maar wedstrijden als de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix zullen pas later in z'n carrière belangrijk worden. Hij is nu al geëvolueerd van een echte sprinter naar een renner die kan sprinten na een lastige klassieker. Dat is al een behoorlijke ontwikkeling voor zo'n jonge renner. Maar hij gaf ook na zijn zege in Kuurne aan dat hij op bepaalde momenten in de problemen zat. Hij heeft de ploeg nodig gehad om hem weer terug te brengen. Kijk, in de Ronde van Vlaanderen kom je echt niet meer terug als je gelost bent. Maar ze hebben weinig opties bij Lotto-Jumbo. Bij Lars Boom kun je je afvragen of hij dit voorjaar nog op niveau komt en daarna moet je al aan renners als Timo Roosen gaan denken. In die paar kansen die je hebt hebben ze met Groenewegen de grootste kans van slagen natuurlijk. Ik vind niet dat Groenewegen moet starten in Vlaanderen en Roubaix als hij daar nog niet klaar voor is. Dan zijn er wel andere en hogere doelen te bedenken voor een sprinter met zijn kwaliteiten. Of hij in de toekomst ooit in wedstrijden van het allerhoogste kaliber mee kan doen, daar heb ik m'n vraagtekens bij. Er blijven in Vlaanderen maar een paar van de allerbeste renners van de wereld en daar hoort Groenewegen natuurlijk nog niet bij.”



QUICK-STEP: het levenswerk van Lefevere

Dat hij vorig jaar juli nog altijd niet kon zeggen of zijn ploeg Quick-Step Floors in 2018 nog zou koersen knaagde aan Patrick Lefevere. De stoïcijnse baas van het Belgische sterrenensemble mag dan gepokt en gemazeld zijn in het metier, maar dat er blijkbaar weinig investeerders te vinden zijn voor zijn geliefde wielersport, zit hem niet lekker. Wij zochten Lefevere op tijdens het eerste trainingskamp dit jaar van Quick-Step in Calpe.

Tekst: Willem Sipkema Beeld: Cor Vos

Is jouw ploeg minder sterk dan vorig jaar? Het zijn niet de minste renners die zijn vertrokken.

“(lacht) We gaan wilder zijn. Vorig jaar hebben we in het voorjaar met heel veel respect voor Tom Boonen gekoerst. Eigenlijk hebben we er alles aan gedaan om hem in de positie te brengen dat hij zou kunnen winnen. Sommige renners hebben hun eigen kansen opgeofferd voor Tom. Dat begrijp ik ook. Maar dit jaar zullen we wilder koersen dan vorig jaar.”

Is er in de toekomst nog een rol voor Boonen weggelegd bij jullie ploeg?

“Dan moet hij eerst uitgeraasd zijn met de auto, hè. Maar dat kan heel snel gaan. Bij Tom zal het vooral om PR gaan op het gebied van materiaal. Tom zal zeker geen ploegleider bij ons worden. Dat is een fulltime job namelijk en dat hoeft voor Tom niet. Er is nog niets concreet, maar mondeling zijn we al wel akkoord dat hij iets voor de ploeg gaat doen.”

Hoeveel nachten heeft u wakker gelegen van het vertrek van Kittel?

“Nul om precies te zijn. Laat ons wel wezen: Kittel is een mooie man, Duitser, groot, charisma, meertalig. Ik had hem graag gehouden. Maar hij heeft voor deze weg gekozen. Marcel wilde niet in dezelfde ploeg rijden als Gaviria. Waarschijnlijk was de Duitse verleiding bij Canyon en Alpecin erg groot,

samen met het feit dat hij bij Katusha weer met zijn vriend Tony Martin herenigd zou worden.”

Was het niet gewoon een kwestie van geld?

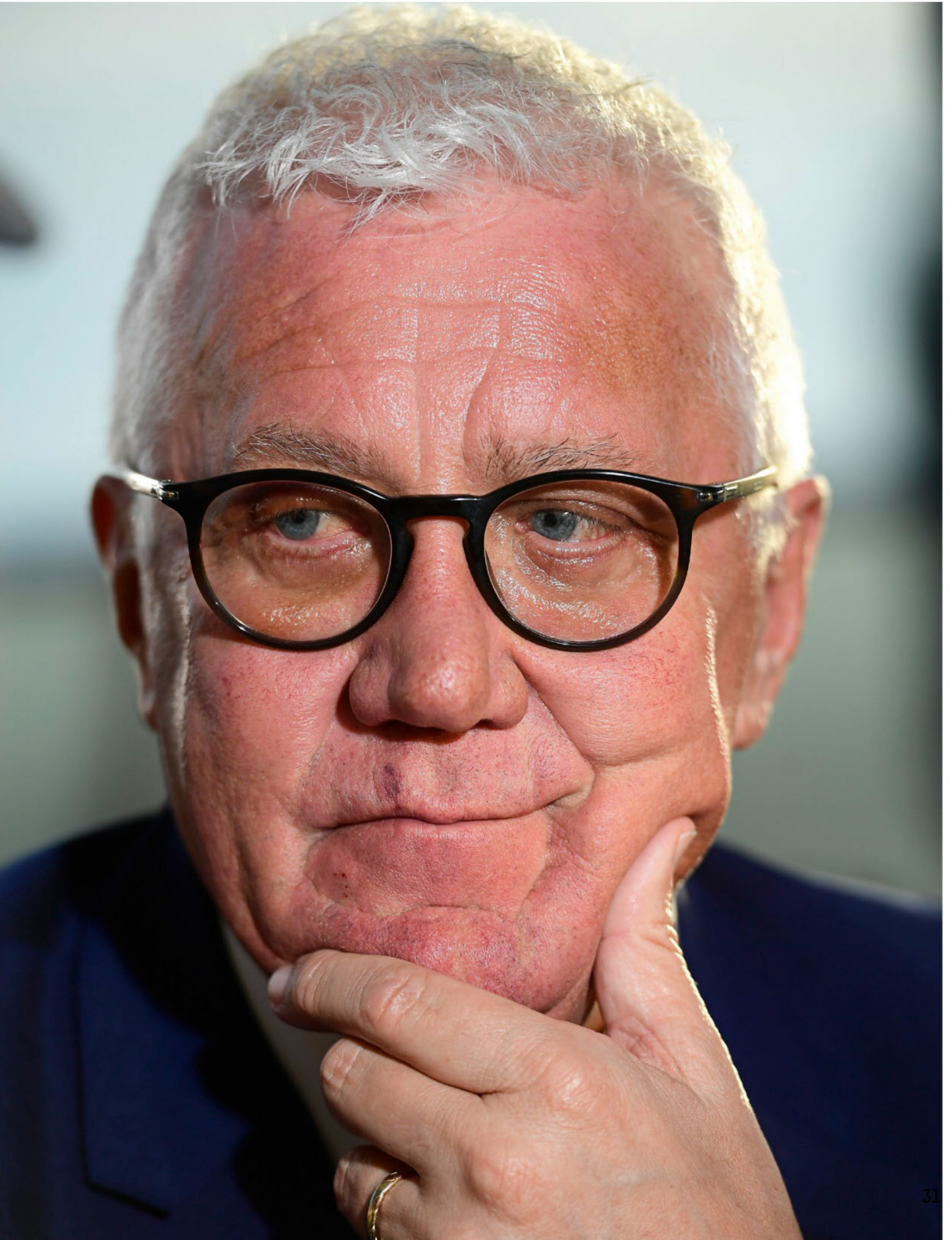
“Nee, dat denk ik niet. Dat heb ik in elk geval van hem begrepen. En trouwens, ik ben de baas. Als ik tegen Gaviria zeg: jij doet nog een jaar de Giro, dan is dat zo. Maar Kittel wilde ook al zekerheid voor 2019. Dan heb ik gezegd: ‘Marcel, ik weet niet eens of ik volgend jaar nog wakker word.’ Ik ben al heel fier dat we Marcel terug hebben gebracht naar dit niveau. Dat hadden weinig mensen nog verwacht. Hij heeft ons terugbetaald met overwinningen en dat is voldoende.”

Vorig jaar kon je Gilbert voor een prikje aanschaffen. Dat is nu geen prikje meer natuurlijk?

“Een prikje? Dat was nog altijd een stevig prikje hoor. Maar goed, dat heb ik met alle plezier betaald. Zeker nu hij weer een

‘IK BAAL VRESELIJK ALS WE VERLIEZEN. DAT GEVOEL MIS IK BIJ ANDERE PLOEGEN’







1



3

DE GROOTSTE SUCCESEN in het voorjaar **ONDER LEFEVERE**

1. Franco Ballerini wint Parijs-Roubaix in 1995. 2. Museum van der Werf rijdt als eerste van 3 Mapei-renners over de streep in Roubaix in 1996. 3. In de Ronde wordt Museum de Leeuw van Vlaanderen. 4. Een jonge Paolo Bettini zegeviert in Luik-Bastenaken-Luik in 2000. 5. Ook Milaan-Sanremo schrijft De Krekel, in de prachtige wereldbekertui, op zijn naam. 6. Tom Boonen wint als wereldkampioen in 2006 zijn tweede Ronde van Vlaanderen. 7. Niki Terpstra kent in Parijs-Roubaix de mooiste dag van zijn leven. 8. In de regenboogtrui veroverft Michal Kwiatkowski in 2015 de Amstel Gold Race.



2



4



5



7



6



8



nieuwe uitdaging heeft gevonden in Sanremo en Roubaix. We gaan er als ploeg nog veel plezier van hebben.”

Na het vertrek van Tom Boonen is Gilbert nu duidelijk het uithangbord van de ploeg. Hoe kan het dat jullie wegen elkaar pas zo laat kruisten?

“Er is altijd een apart soort uitdaging geweest tussen Philippe en ik. We zijn nooit tot een akkoord gekomen. Dat komt vooral doordat Belgische renners altijd vroeg in het seizoen willen tekenen om zekerheid te krijgen. En als je, zoals Philippe, op een bepaald moment financieel onafhankelijk bent, kies je voor andere dingen.

Het heeft me achteraf heel veel deugd gedaan dat iedereen mij voor gek verklaarde toen ik Philippe vorig jaar aantrok. Er gingen zoveel geluiden dat hij een egoïst

was en in het begin van zijn carrière Greg Van Avermaet eronder hield. Maar hij blijkt bij ons in de ploeg toch een enorme teamplayer te zijn. Heb ik dan een magische toverstok of probeerden mensen ons tegen elkaar op te zetten van tevoren? Ik weet het niet. In elk geval zijn wij erin geslaagd om het beste uit Philippe te halen en andersom ook.”

Is Gilbert de nieuwe patron zoals Boonen?

“Ik hoop het. Boonen was heel belangrijk voor de ploeg. Je kon het merken in koersen dat Tom er wel of niet bij was. Met Tom erbij is er in de bus meteen rust. Zonder Tom was er veel meer stress. Het is heel belangrijk voor een ploeg zo’n figuur te hebben. Stybar is bijvoorbeeld nogal een stresskip en ik denk dat Gilbert heel belangrijk voor hem kan zijn.”

Is hij nog altijd even gemotiveerd als vroeger, denk je?

“Misschien wel meer. Kijk, Philippe is een jongen die, als hij niet onnozel doet, nooit meer hoeft te werken als hij nu zou stoppen. Waarom dan nog al die opofferingen doen? Omdat hij gepassioneerd is door zijn sport. Als ik hem om 9 uur ’s ochtends bel, ben ik al te laat. Dat zit hij al op de fiets. Dat zegt genoeg. Spreek je af om te gaan trainen met Philippe en je bent twee minuten te laat, dan is ‘ie weg. Altijd gemotiveerd. Ik ken weinig coureurs die zo zijn.”

Philippe zegt dat Quick-Step nog de enige aanvallende ploeg van het peloton is. Hoe zie jij dat?

“Philippe heeft gelijk en dat is jammer. Sommige ploegen zijn al blij dat ze aan de start staan en weer aan de finish geraken. Hoe kun je nu juichen als je tweede of derde

'IK GA SAGAN NIET NAAR DE MOND PRATEN EN AL ZEKER ZIJN KONT NIET LIKKEN'



LINKS
Kittel en
Lefevere

werd uitgezet. Maar naderhand werd die mening door veel ploegleiders bijgesteld zodat renners ook met een andere mening naar buiten kwamen. Ik vind dat laf. Die elleboog kon echt niet. Begrijp me goed, ik vind Sagan een wereldcoureur. Iemand die altijd wil koersen en bereid is om strijdend ten onder te gaan. We mogen blij zijn dat we zo'n renner hebben in het peloton. Maar dat wil niet zeggen dat ik altijd akkoord ben met Sagan. Ik ga hem niet naar de mond praten en zeker niet zijn kont likken."

Zou u Sagan graag in de ploeg hebben?

"Die kans heb ik al gehad. Maar het instituut Sagan is inmiddels zo groot geworden dat je elf mensen erbij moet nemen en daar paste ik voor. Dat heeft namelijk zo'n impact op je ploeg. Wij zijn een Belgische ploeg met een zeer internationale uitstraling en ik ben altijd bang om een ploeg binnen een ploeg te krijgen. Momenteel is Bora Sagan en Sagan is Bora. Hij is daar begrijpelijkerwijs de absolute koning. Bij ons zou hij ook koning zijn, maar die koning zou een paar prinsen om zich heen moeten dulden."

Die prinsen zijn Niki Terpstra en Zdenek Stybar. Zij hebben ook veel ambitie.

"Ik ben altijd bang geweest om op één paard te gokken. Stel, en ik wens het hem absoluut niet toe, Sagan breekt zijn been de week voor Milaan-Sanremo. Voor die ploeg is dat een ramp. Ik wil verscheidene renners hebben die kunnen winnen."

Wordt 2018 voor Styby zijn jaar van de waarheid?

"Misschien had ik hem maar één jaar contract moeten geven, maar ik heb hem twee jaar gegeven. Ik weet namelijk hoe je met mensen moet omgaan en Zdenek zou er kapot aan gegaan zijn als ik hem maar één jaar contract zou aanbieden. Kwestie van vertrouwen. Terpstra neemt dat juist als een uitdaging. Ik heb gezien dat Niki al vier

bent? Ik ben wat milder geworden in de loop der jaren, maar ik baal nog altijd vreselijk als we verliezen. Dat gevoel mis ik vaak bij andere ploegen."

In het verleden werd er vaak tégen Quick-Step gekoerst. Pozzato was daar een goed voorbeeld van. Hoe is dat tegenwoordig?

"Kijk, in de klassiekers nemen wij altijd onze verantwoordelijkheid en zijn wij de te kloppen ploeg. Veel renners zijn al blij als ze ons kunnen kloppen, zelfs als ze zelf niet winnen. Daar begrijp ik niets van. Ik ga liever strijdend ten onder, dan roemloos te winnen. Maar ik zal geen namen noemen, want dan zeggen ze dat ik een zager ben."

Geef toch eens een voorbeeld?

"Veel mensen zijn het alweer vergeten, maar wij hebben in die Tour-etappe naar

Neeltje Jans Quintana de Tour laten verliezen. Wij wilden absoluut niet stoppen met waierrijden die dag. Daarmee brachten we Cavendish wel in een zetel naar de streep en hadden we geen kans om met Tony Martin de gele trui te pakken. Toch besloot ik om door te rijden, want het was leuk om eens iemand uit te schakelen. Niet dat ik iets tegen Quintana heb, ik heb nog nooit een woord met die jongen gewisseld. Maar het was plezant koersen."

En dat incident tussen Sagan en Terpstra dan in Gent-Wevelgem vorig jaar?

"Die bladzijde moeten we nu omdraaien. Ze hebben beide een stommeit begaan. Wij rijden niet om Sagan te laten verliezen. Sagan wordt sowieso een beetje beschermd door het peloton. Neem die elleboog tegen Cavendish in de Tour. Heel veel renners waren akkoord met het feit dat hij de Tour

kilo lichter staat dan vorig jaar. Niki heeft vorig jaar een paar zware valpartijen meegemaakt waar hij niks aan kon doen. Die is gebrand om aan alles en iedereen te laten zien wat hij kan.”

Het ging vorig jaar lang over de continuïteit van jouw ploeg. Je kunt door, maar met evenveel budget?

“In principe gaat dat je niet aan, maar laten we zeggen dat er iets bijgekomen is. De keerzijde van de medaille is dat een succesvolle ploeg zoals wij te maken krijgt met managers die dollartekens in de ogen krijgen. Op een gegeven moment kom je met je

budget de werkelijkheid tegen. Dan moet je als manager keuzes maken.”

Hoe zit het met de toekomst van de ploeg?

“Dat is een vraag waar ik eigenlijk niet goed antwoord op kan geven. Ik ken Paul en Frans De Cock (directie van Quick-Step) nu al zo lang en we hebben ooit gezegd ‘laten we verdergaan in *good faith*’. Dat betekent dat we regelmatig samen zitten om de toekomst van de ploeg te bespreken. Concreet voorbeeld: er komt morgen een enorme sponsor bij mij en die wil Team Sky zo rap mogelijk uit beeld rijden. Ze bieden me

veertig miljoen aan. Dan ga ik vervolgens naar Paul en zeg ‘Kijk Paul, ik heb dat voorstel gekregen. Wat gaan we ermee doen?’ Ik wil ermee zeggen dat de toekomst niet te voorspellen valt.”

Je kunt niet ontkennen dat je een heel bijzondere relatie hebt met het bedrijf Quick-Step.

“Zeker. Toen Mapei uit de wielersport vertrok heb ik De Cock gevraagd om te blijven. Het siert hen dat ze zeggen ‘we zijn groot geworden door de wielersport, nu gaan we de wielersport ook niet zomaar de rug toekeren.’”

Is het feit dat je zo moeilijk een nieuwe sponsor kan vinden louter economisch te verklaren of spelen er meer factoren?

“Dat is eigenlijk om te huilen, hè. Als je ziet hoeveel geld er vanuit de Arabische wereld in het voetbal wordt gestopt, maar ja. Dat is de realiteit. Wij mogen blij zijn dat onze sponsors ons trouw blijven. Ons levenswerk blijft op die manier intact.”

**‘IK BEN DE BAAS. ALS IK
TEGEN GAVIRIA ZEG: ‘JIJ
DOET NOG EEN JAAR DE
GIRO’, DAN IS DAT ZO’**





A BIKE BEHIND THE 'DIJK'

Gewoon voor heel snel spul!

Vlak achter de dijk in Petten vindt u Beukers Bike Centre.
Een winkel met een zéér grote sortering fietsen, kleding en accessoires!



Ir. van de Banstraat 12-14, 1755 NN Petten
T: 0226.381367 E: info@beukersbikecentre.nl

www.beukersbikecentre.nl



Fietsen in Zuid-Limburg,
de Belgische Ardennen of de Duitse Eifel?

Willemmarcus.nl

STACARAVAN- EN CHALETVERHUUR



Voor het huren van
stacaravans en chalets op
Résidence Valkenburg te
Schin op Geul

De camping ligt aan het parcours
van o.a. de Amstel Gold Race,
Limburgs Mooiste en de
Mergelheuvelland 2-daagse

U HEEFT UITZICHT OP ONDER MEER DE BEKENDE KEUTENBERG

www.willemmarcus.nl | 045 - 405 2115 | 06 - 511 85 975



tweewieler-specialist
George Walstock
Ruffensingel 160a • Maastricht

002447601

www.walstock.nl

Tel.: 0031-43-3250662 • Fax: 0031-43-3257670

5 Binnenbanden Kenda 60 mm ventiel	€ 9.99	Shimano R501 Wielset	€ 109
5 Binnenbanden Bontrager 36- 48 - 60mm	€ 12.99	Shimano R11 Wielset	€ 149
Schwalbe Lugano band	€ 12.50	Shimano R21 Wielset	€ 179
Schwalbe Durano band	€ 25	Shimano R81 C50 Wielset	€ 749
Vittoria Rubino band div kleuren	€ 15.99	Mio 405 HC	€ 299.99
Conti Grand Prix band	€ 24.95	Mio 200 Europa Navigatie	€ 159.99
Conti Grand Prix 4000 S II	€ 35.99		

Oakley 25% korting

Tacx, Polar, Oakley the best price!!!

www.walstock.nl



www.CyclingLifestyle.nl

WIELER

revue

VOOR AL HET ONLINE WIELERNIEUWS

WWW.WIELERREVUE.NL



La Primavera: de mooiste van allemaal

Milaan-Sanremo is de mooiste klassieker!
De kans is groot dat u dat niet vindt. Misschien vindt u deze ééndagskoers te saai, of u vindt het een 'loterij-koers.' Het kan ook zijn dat u vindt dat een sprinter niet één van de vijf wielmonumenten zou moeten kunnen winnen. Maar ik ga u nu overtuigen dat Milaan-San Remo echt de allermooiste is van het wielerseizoen.



NEEM HET parkoers. *La Primavera* is met bijna driehonderd kilometer de aller langste klassieker. De organisatie is relatief trouw gebleven aan haar route. De Ronde Vlaanderen heeft de Muur weggemierd die nu weer is overgenomen door Omloop het Nieuwsblad, inclusief de Bosberg een aankomst in Meerbeke. Blijkbaar is de hele finale van de ene klassieker inwisselbaar voor een andere. Bij de Italiaanse lenteklassieker is dat ondenkbaar. De finale door de bloemenriviera is en blijft van haar.

BOVENDIEN IS het parkoers wonderschoon. Als het peloton vanuit het industriële hart van Italië de kust van Ligurië bereikt weet je dat de lente is begonnen. De namen van de hindernissen die genomen worden klinken als krokussen bij de eerste lentezon: Capo Mele, Capo Cervo, Capo Berta, de Cipressa en de Poggio. Dat is toch pure erotiek!

DE ERELIJST VAN in Sanremo is ook al zo mooi. Er is geen klassieker waar zowel een sprinter, een winnaar van een grote ronde als een tijdrijder op het podium kan staan. Nibali werd in 2012 derde, Cancellara won in 2008 de lente klassieker en de laatste winnaar, Michal Kwiatkowski, won ook al de klimmerkoers Amstel Gold Race. Verder staat de erelijst vol met de grootste grootheden als Merckx (recordhouder met zeven zeges) Bartali, Coppi en Cipollini.

MILAAN-SANREMO is de koers van de voorpret. Als de renners vanuit Lombardije langzaam naar beneden rijden is er meer dan voldoende tijd om te verheugen. Alles moet immers nog komen. Daarmee bedoel ik niet alleen de finale van de koers, maar het hele wielerseizoen. De keienklassiekers, de heuvelklassiekers, de Giro, de Tour en de Vuelta. Er staat dan nog een heel feestmaal te wachten.

WAT ZOU HET MOOI zijn als dit voorgerecht weer eens gewonnen wordt door een Nederlander. Dan zal het meteen stukken makkelijker zijn u te overtuigen dat dit de mooiste koers van het seizoen is. Het wordt trouwens wel weer tijd. In 1985 was Hennie Kuiper de laatste Landgenoot die in Sanremo als eerste over de streep bolde. In een stormachtige editie ontsnapte hij tien kilometer voor de meet samen met de Italiaan Ricco en ploeggenoot Teun van Vliet.

OP DE POGGIO lieten Van Vliet en Ricco Kuiper achter en deze leek verslagen. Maar op zijn tandvlees wist hij toch de andere twee weer te bereiken. Dit tot grote vreugde van Van Vliet, die dacht een hulpje te hebben om hem naar de zege te brengen. Kuiper had echter een ander scenario in zijn hoofd. Toen hij van Van Vliet de opdracht kreeg om op kop te rijden klapte hij eroverheen en reed solo naar de winst. Van Vliet moest tevreden zijn met een tweede plek. Dat is alweer 33 jaar geleden.

EEN ECHTE kanshebber voor ons land zit er helaas dit jaar niet bij. Nederlandse overwinningen kunnen we misschien verwachten in de keienklassiekers of de grote rondes maar niet in de mooiste klassieker ter wereld. Toch is er tijdens de bijna 300 kilometer tijd genoeg om te dromen over de rest van het seizoen. Bijvoorbeeld over een tweede Giro-overwinning van Tom Dumoulin of winst van Niki Terpstra in de Ronde van Vlaanderen.

Veel plezier daarmee.

FILEMON WESSELINK denkt bij de voorjaarsklassiekers vooral aan Milaan-Sanremo. Zonde dat hij dan de rest van ons spoorboekje vergeet!





Wielemma: JETSE BOL

In Wielemma leggen we wielrenners dilemma's voor. Deze keer is het de beurt aan Jetse Bol. Een Nederlandse renner, die woont in Nederland, getrouwd is met een Mexicaanse en rijdt voor een Colombiaanse ploeg.

Tekst: Sjoors Beukeboom Beeld: Cor Vos

1 MEXICO OF COLOMBIA

"Mexico. Daar komen mijn vrouw en schoonfamilie vandaan. Ik heb een hele goede band met de familie van mijn vrouw. Nu ik Spaans leer, kan ik ook praten met haar opa en oma. Colombia en Manzana Postobón zijn meer een passage in mijn leven, terwijl Mexico permanent is."

2 OVER JOUW OP KOMST ZIJNDE ZON: WIELRENNER OF IETS ANDERS

"Mag allebei. Zonder grappen: als mijn zoon ballet wil gaan doen, vind ik dat prima. Wil hij gaan wielrennen, vind ik dat ook leuk. Ik heb sportief gezien alle vrijheid van mijn ouders gehad. Zij hebben mij altijd overal naartoe gebracht en mij nooit gepusht om te sporten. Dat vind ik belangrijk. Veel kinderen verliezen het plezier in het wielrennen omdat de ouders fanatieker zijn dan het kind."

3 MEER OF MINDER ANGST VOOR VALPARTIJEN EN DE GEVOLGEN NA HET KRIJGEN VAN EEN KIND

"Ik denk dat er weinig verandert. Collega's met wie ik praat zeggen: 'je krijgt er heel veel verantwoordelijkheid bij.' Als het aan mijn vrouw lag, dan hadden we al kinderen, maar ik heb meer zekerheid nodig. Toen ik nog als continentale renner actief was, had ik die stabiliteit niet. Begrijp mij niet verkeerd: ik moet nog elk jaar vechten voor een nieuw contract, maar het voelt nu wel een stukje zekerder."

4 SPAANS OF NEDERLANDS

"Engels. (Lacht) Dat is inmiddels hier thuis in Girona de gewoonte geworden. Ik spreek Nederlands als ik te gast ben bij mijn ouders en ik heb Spaans geleerd om beter met mijn ploeggenoten en familie te kunnen praten. Sommige renners in mijn team praten werkelijk geen woord Engels. Zij weten het verschil tussen 'left' en 'right' niet eens. Ik geef hen wel eens de tip om een klein beetje Engels te studeren tijdens de wintermaanden. De meesten volgen mijn tip niet op."

5 VROEGBLOEIER OF LAATBLOEIER

"Vroegbloeier die halverwege te weinig water gehad heeft en nu weer aan het bloeien is."

6 TRAINEN ACHTER DE SCOOTER OF EEN KOFFIERITJE

"Trainen achter de scooter, omdat ik mijzelf afpeigeren de afgelopen jaren steeds leuker ben gaan vinden. Ik weet dat ik niet de beste van de wereld ben en ook niet ga worden. Die illusie ben ik ergens onderweg verloren. Mijn doel is nu om de beste Jetse Bol te worden."

7 ACHT OF NEGEN MAN IN JE PLOEG TIJDENS EEN GROTE RONDE

"Toevallig had ik daar een goed gesprek over tijdens een trainingsritje met Robert Gesink en Tejay van Garderen. Tejay zei dat de wielrenners zelf de dupe zijn van deze verandering. Iedereen rondom het peloton bespaart geld door deze verandering, maar er zijn wel dertig renners meer die geen contract hebben. De enige oplossing is minder ploegen."

8 TRO BRO LÉON OF SLAG OM NORG

"Tro Bro Léon. Omdat die koers over echte natuurpaden gaat. De Slag om Norg gaat over aangelegde grindwegen."

9 HET ACHTERWIEL VAN JE VOORGANGER OF OM JE HEEN KIJKEN

"Dan toch maar om mij heen kijken. Tenslotte is het in de koers belangrijk om iedereen achter je te laten, dus ook het achterwiel van mijn voorganger. Ik wil wel kwijt dat veel mensen een veel te romantisch beeld hebben van profwielrenners. Toen een bekende vroeg naar mijn ervaringen in de RideLondon Classic en of het mooi was om langs de Big Ben te fietsen, wist ik geeneens dat ik die had kunnen zien. Ik reis veel, maar ik zie vrijwel nooit wat van het land."

10 EÉN DAG IN DE LEIDERSTRIJ IN DE TOUR DE FRANCE OF NEDERLANDS KAMPIOEN WORDEN

"Nederlands kampioen worden. Dan heb ik echt gewonnen, terwijl ik voor de leiderstrij de etappe niet hoeft te winnen. Ik moet mijn eerste profzege voor Manzana Postobón nog behalen en de driekleur is een herinnering voor altijd."

ALLES WAT JE MOET WETEN OVER DE KLASSIEKERS

Wil je weten waar en wanneer welke klassieker beslist wordt? En vooral: wil jij weten wanneer jij voor de televisie moet gaan zitten? Dan moet je dit klassiekerspoorboekje bij de hand houden!

Tekst: Matthijs Klerkx

Beeld: Cor Vos, Amstel, ASO, Flanders Classics, RCS & Tijn van der Muuren



17 MAART 2018

Afstand: 291 kilometer

• Start: Milaan

• Aankomst: Sanremo

MILAAN-SANREMO

 ITALIË



HOE GING HET IN 2017?

La Primavera vond ook vorig jaar traditiegetrouw op de derde zaterdag van de maand maart plaats. Er ging nogal wat hectiek aan de Italiaanse eendagskoers vooraf: de fietsen van Bardiani-CSF waren namelijk gestolen en werden op een andere plek in Milaan teruggevonden na een ware politiejacht.

Vroeg in de koers kwamen tien renners voorop te liggen. Echt interessante namen zaten er niet tussen, dus liet het peloton al snel begaan. Op de verschillende *capi* was er weinig te beleven, behalve wat lossende koplopers. Het echte werk zou pas op de Cipressa beginnen.

Daar ging Team Sunweb namelijk tekeer om het peloton flink uit te dunnen en zo Michael Matthews wat meer kansen te bieden. De enige echte sprinter die moest lossen was

Mark Cavendish, voor de rest was er weinig schade aangebracht in het sprintersgilde.

Maar toch, het stevige tempo bergop op de Cipressa zou op de Poggio di Sanremo zijn weerslag hebben. Nadat Team Sky en Tom Dumoulin het tempo hoog hielden, vond Peter Sagan het genoeg geweest. Samen met Julian Alaphilippe en Michal Kwiatkowski rondde de Slowaak de top, met een aantal seconden voorsprong op het peloton.

Die grote groep zou in de afdaling natuurlijk niet dichterbij de drie meesterdalers komen. Op de Via Roma ging de wereldkampioen de sprint vervolgens veel te vroeg aan, waarna Kwiatkowski hem kon counteren. Na winst in Strade Bianche was Milaan-Sanremo dus ook een prooi voor de Pool. Een voorjaar om dan al duimen en vingers bij af te likken.





HET MOMENT VAN DE KOERS:

Na drie massasprints op rij in Sanremo is Peter Sagan het zat.

De wereldkampioen wil van zijn concurrenten af en solo over de Poggio di Sanremo vlammen.

Er blijven twee renners in zijn wiel zitten:

Julian Alaphilippe en Michal Kwiatkowski.

HOE GAAT HET IN 2018?

Het recept in Noord-Italië is eigenlijk steevast hetzelfde: vanuit modestad Milaan trekken we naar de bloemenriviera. Dat doen we door de Povlakte, waar vorig jaar een hevige tegenwind stond. Dan kan het een lange, saaie bedoening worden.

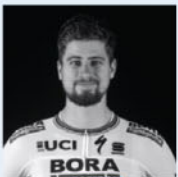
De Passo del Turchino vormt ieder jaar een ijkpunt in deze koers: niet alleen wordt het hoogste punt van de wedstrijd bereikt, ook wordt de regio Piemonte ingeruild voor Liguria. En als klap op de vuurpijl: eens beneden in Voltri is er geen weg meer terug; dan wordt het immers een kustrit(je).

De prachtige kustlijn met sfeervolle dorpjes zal een voorbode vormen voor een heuvelachtige finale. Of deze heuvelachtig genoeg is om sprinters te lossen, is ieder jaar weer de vraag. De Capo Mele, Capo Cervo en Capo Berta zijn enkel een opwarmertje voor het grote werk: de Cipressa en vervolgens de Poggio di Sanremo.

Vanaf de Poggio di Sanremo duiken we met veel haarspeldbochten richting Sanremo zelf, om op de Via Roma weer een nieuwe winnaar te kronen van het eerste Monument van het jaar.

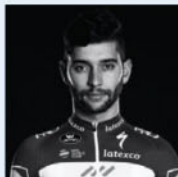


FAVORIIETEN



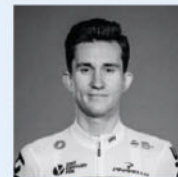
WIE WINT ER?

PETER SAGAN. Het zal onderhand een keertje kunnen voor de wereldkampioen. Al jarenlang is er geen renner wiens profiel er beter past bij Milaan-Sanremo dan dat van de Slovaak. Hij is de sterkste op deze heuvels en kan een massasprint winnen. Maar ja, dan moet je ook een beetje slim zijn. Als Sagan rustig blijft, moet hij eens kunnen zegevieren.



ALS HIJ NIET WINT, WIE WEL?

Stel dat de Slovaak het niet opnieuw op zijn heupen krijgt op de Poggio di Sanremo en we met een grote groep naar de streep rijden, kennen we iemand die vorig jaar liet zien graag in Italië naar de zege te sprinten. Zijn naam luidt: **FERNANDO GAVIRIA.**



EN WIJ DAN?

Win je in 2017 Milaan-Sanremo, sta je een jaar later niet bij de twee topfavorieten. **MICHAL KWIATKOWSKI** bewees dat we niet om hem heen kunnen, net als **Julian Alaphilippe**. En verder hebben we een hele horde aan sprinters die zich maar al te graag nog een keer willen bewijzen. Zoals vaak in deze wedstrijd hangt alles af van het koersverloop.

WANNEER SCHAKELT U IN?

AL GEREDEN	NOG TE GAAN	WAAR ZIJN WE	OP Z'N VROEGST	OP Z'N LAATST	TV-GIDS
0	291	Start Milaan	10.10u		
28	263	Pavia	10.44u	10.47u	
94	197	Novi Ligure	12.20u	12.34u	
134	157	Campo Ligure	13.16u	13.35u	
142	149	Passo del Turchino	13.30u	13.52u	
161	130	Arenzano	13.54u	14.17u	
184	107	Savona	14.23u	14.50u	●
240	51	Capo Mele	15.35u	16.08u	● ●
245	46	Capo Cervo	15.41u	16.15u	● ●
253	38	Capo Berta	15.54u	16.29u	● ●
264	27	San Lorenzo al Mare	16.07u	16.44u	● ● ●
270	21	Cipressa	16.19u	16.57u	● ● ●
282	9	Voet Poggio	16.34u	17.14u	● ● ● ●
285	6	Poggio di Sanremo	16.40u	17.20u	● ● ● ●
291	0	Finish Sanremo	16.46u	17.27u	● ● ● ●

LEGENDA

- - IK BEN EEN DIE HARD, ik wil alles zien
- - IK BEN EEN TOERIST, geef mij eerst wat mooie beelden voor de finale begint
- - IK BEN EEN CASUAL KIJKER, ik wil alleen zien wat belangrijk is
- - IK BEN EEN PASSANT, geef mij het laatste kwartier maar



23 MAART 2018

Afstand: 206 kilometer

• Start: Harelbeke

• Aankomst: Harelbeke

E3 HARELBEKE

 BELGIË

HOE GING HET IN 2017?

Tijdens het Openingsweekend hadden zowel Peter Sagan als Greg van Avermaet bewezen in vorm te zijn op de keien. Vier weken later zouden ze elkaar echter pas weer bekampen op de Vlaamse wegen, om zo een beeld te krijgen van wie de echte topvorm bezat in aanloop naar *Vlaanderens Mooiste*.

De finale werd geopend door Tom Boonen. In zijn laatste voorjaar als prof ging de *Bom van Balen* nog maar eens tekeer op de Taaienberg. Kort daarna was het Philippe Gilbert

die doortrok. Enkel Oliver Naesen en Greg van Avermaet konden mee. Even later maakte Sep Vanmarcke de oversteek.

Daarachter kwam Sagan ten val. De Slowaak maakte daarna geen aanstalten meer om voor een ereplaats te gaan. Op de Oude Kwarenton werd Vanmarcke gelost, waarna een sprint met drie het gevolg was. Van Avermaet bleek de snelste. Na de Omloop Het Nieuwsblad won hij ook de tweede krachtmeting op de Vlaamse kasseien.



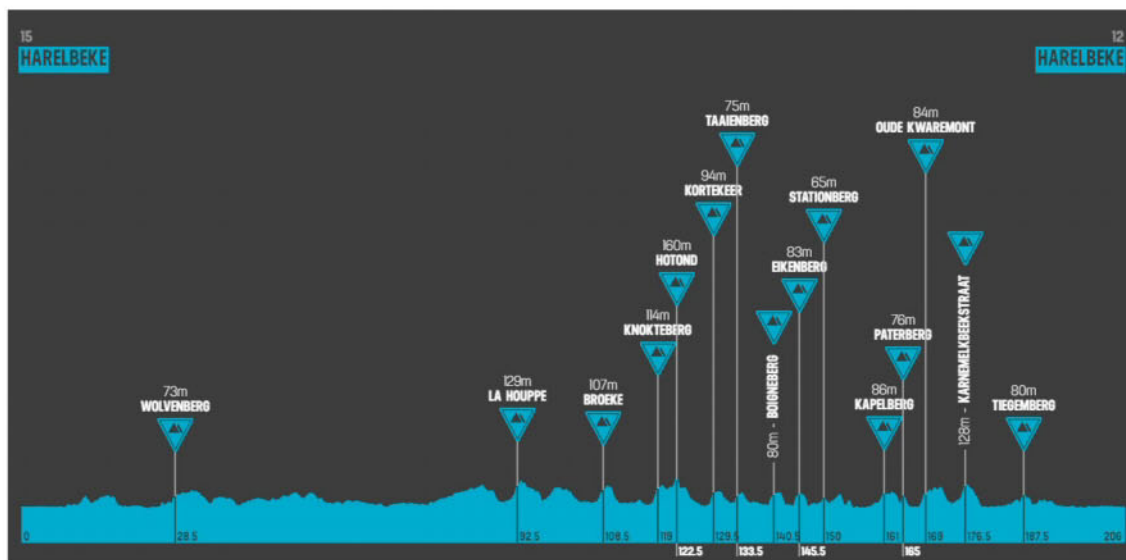
HOE GAAT HET IN 2018?

De finale van de E3 Harelbeke is ook al enige jaren ongewijzigd. Op ruim 70 kilometer van de streep in Harelbeke wordt de finale meestal geopend op de Taaienberg. Een testheuvel voor veel renners, met name door de uitloper.

Pas op 40 kilometer van de streep wordt normaal het kaf echt van het koren gescheiden. Dat gebeurt op de Paterberg, met kort

erna de Oude Kwaremont. Jazeker, in omgekeerde volgorde van wat we gewend zijn uit de Ronde van Vlaanderen.

De Karnemelkbeekstraat en de Tiegemberg vormen de laatste hindernissen, waarna nog een vlakke strook van ruim vijftien kilometer volgt richting start- en finishplaats. Toch is het niet vaak tot een sprint van een grote groep gekomen in de E3 Harelbeke.



FAVORIETEN



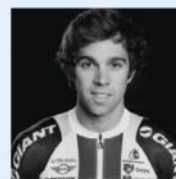
WIE WINT ER?

OLIVER NAESEN. De Belgisch kampioen was in het voorjaar van 2017 een van de weinige renners die een prik van Peter Sagan en Greg van Avermaet kon beantwoorden. Nu is hij nog sterker en de renner van AG2R La Mondiale bukt van het zelfvertrouwen.



ALS HIJ NIET WINT, WIE WEL?

Het kan misschien wel saai worden qua winnaars dit voorjaar. **Peter Sagan** en **GREG VAN AVERMAET** lijken, mits ze geen pech tegenkomen, er wel weer bovenuit te gaan steken deze lente.



EN WIJ DAN?

Het is interessant om te zien of **MICHAEL MATTHEWS** stappen kan maken op de kasseien. *Bling* is enorm gemotiveerd om in de Vlaamse klassiekers te schitteren.



25 MAART 2018

Afstand: 250 kilometer

• Start: Deinze

○ Aankomst: Wevelgem

GENT-WEVELGEM

 BELGIË

HOE GING HET IN 2017?

Gent-Wevelgem zou het verhaal worden van Peter Sagan en Niki Terpstra. En helemaal niet dat van de uiteindelijke winnaar.

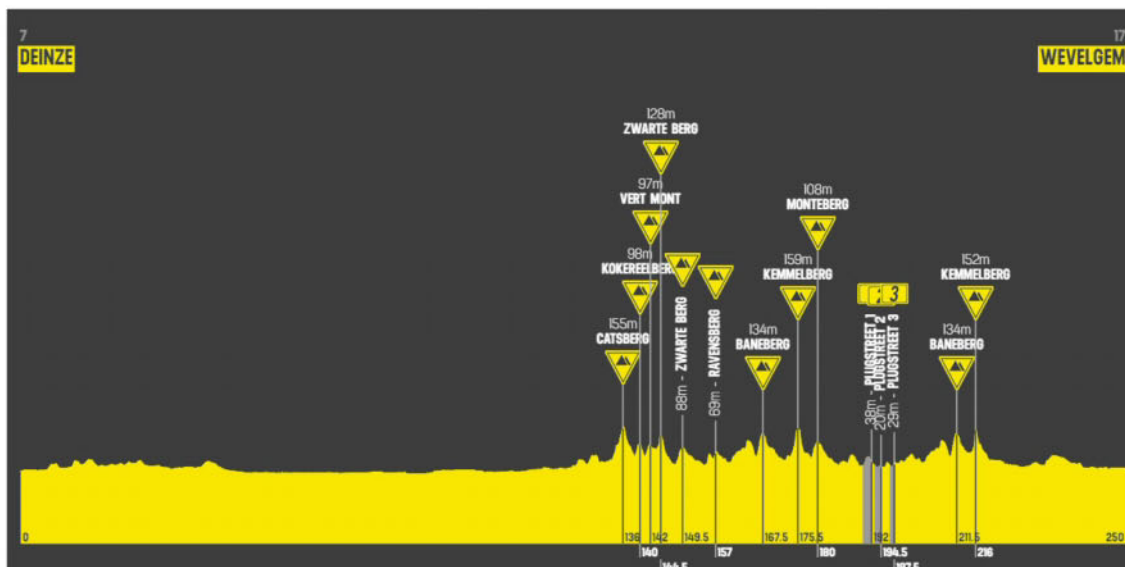
De koers werd geopend op de zogeheten *plugstreets*, onverharde wegen die waren toegevoegd om wat meer spektakel te geven. Met Alexander Kristoff viel er een outsider weg door een lekke band op een van de *plugstreets*.

De strijd tussen de favorieten kwam er, zoals altijd in Gent-Wevelgem, op de Kemmelberg. Greg van Avermaet viel aan,

Sagan kon volgen. Op de vlakke wegen richting Wevelgem kwamen uiteindelijk drie renners met de twee hoofdrolspelers op kop te liggen: Jens Keukeleire, Niki Terpstra en Søren Kragh Andersen.

In de finale ontstond er onenigheid tussen Sagan en Terpstra, die allebei wilden dat de ander meer kopwerk deed. Ze namen Andersen mee in hun spel en lieten de twee Vlamingen samen weg rijden. Van Avermaet maakte daar optimaal gebruik van, want hij klopte Keukeleire om zo zijn derde voorjaarsklassieker te winnen.





HOE GAAT HET IN 2018?

Zeggen we Gent-Wevelgem, zeggen we de Kemmelberg. Als er geen weersomstandigheden zijn waarbij zelfs de beren het koud hebben of windsurfers niet meer durven te surfen, dan kan er vrijwel alleen maar een beslissing vallen op of na de Kemmel.

Het is een van de zwaarste heuvels van het Vlaamse voorjaar, in een van de doorgaans

minder aantrekkelijke klassiekers. En dat terwijl de editie van 2015, met waaiers vanaf De Moeren, misschien wel de leukste klassieker van de laatste jaren opleverde.

Laten we bij deze wedstrijd dus vooral hopen op een klein beetje apocalyptische weersomstandigheden. Gewoon, voor een dagje.

FAVORIETEN



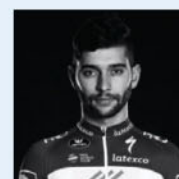
WIE WINT ER?

JOHN DEGENKOLB. *Dege* is weer aan het winnen geslagen. En de Duitser houdt van Gent-Wevelgem, blijkt ieder jaar maar weer. De Kemmelberg is wat zwaar voor hem, maar twee keer zo'n heuvel kan de spierbundel nog wel aan. Kan hij zijn zege van 2014 herhalen?



ALS HIJ NIET WINT, WIE WEL?

We hopen niet op een sprint, maar eerder op een open koers. Stel dat het toch sprinten geblazen wordt, is vooral **DYLAN GROENEWEGEN** de te kloppen sprinter. De Nederlander is *on fire!*



EN WIJ DAN?

Daar zal **FERNANDO GAVIRIA** het niet zo mee eens zijn. De Colombiaan deed al twee keer eerder mee en reed twee keer bij de beste tien. Dat moet voor *El Misil* toch net even beter.

28 MAART 2018

Afstand: 180 kilometer

• Start: Roeselare

• Aankomst: Waregem

DWARS DOOR VLAANDEREN

 BELGIË



HOE GING HET IN 2017?

De vreemde eend in de WorldTour-bijt: Dwars door Vlaanderen. Toch jarenlang een beetje een koers waar weinig toppers aan de start wilden staan. Ook vorig jaar was dat het geval. Met Greg van Avermaet en Peter Sagan waren de twee topfavorieten van het voorjaar namelijk afwezig.

Maar de andere favorieten voor de voorjaarsklassiekers waren wel allemaal op afspraak. Met name de Quick-Stepploeg kwam met een majestueuze formatie aan de start. Kopmannen Philippe Gilbert, Zdenek Stybar en Niki Terpstra hadden allen hun sporen in de voorjaarsklassiekers al ver-

diend.

De Belgisch kampioen opende het bal op de Berendries, met nog 75 kilometer te rijden. Een kopgroep van 25 man bleef over, waarin Gilbert en ploeggenoot Yves Lampaert de boel stelselmatig uitdonden op de Vlaamse heuveltjes.

Na de Paterberg bleven enkel Luke Durbridge en Alexey Lutsenko in hun wiel over. Met zwaargewicht Gilbert erbij kon het ploegenspel gemakkelijk gespeeld worden, waarna Lampaert een solo kon beginnen. De tijdrijder reed met sprekend gemak naar de winst.



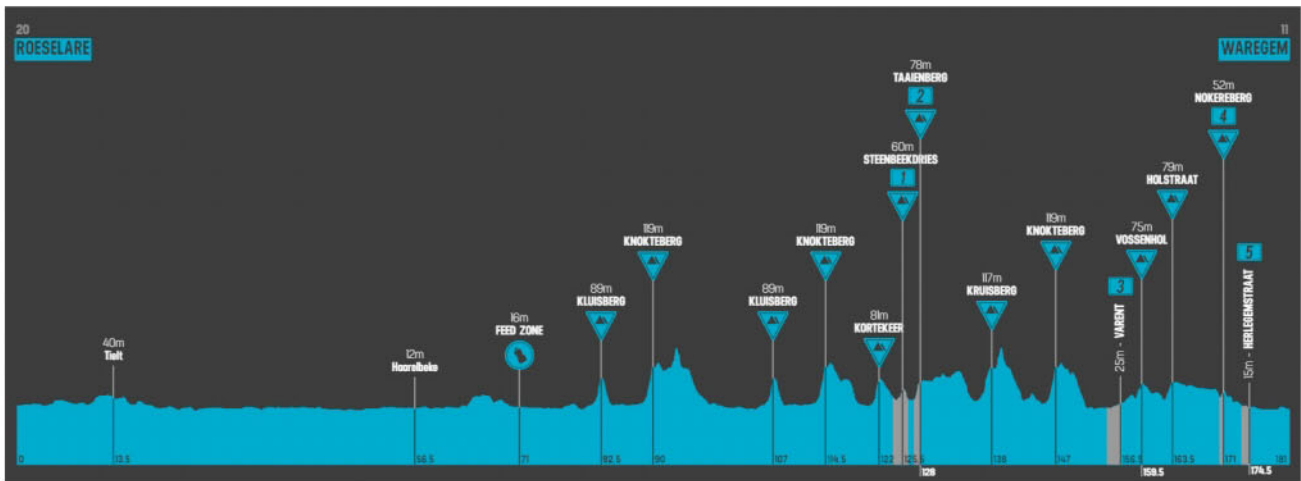
HOE GAAT HET IN 2018?

Misschien dat Dwars door Vlaanderen dit jaar nog vreemder zal zijn dan andere jaren. Voortaan wordt deze semi-klassieker namelijk gereden op de woensdag voor de Ronde van Vlaanderen. Het zal dus wellicht zo zijn dat niet iedere topfavoriet voor de Ronde hier aan de start staat en als ze al starten, zullen ze dan wel alles geven?

Daarvoor heeft de organisatie Flanders Classics, waaronder ook de Ronde valt, gekozen

voor een relatief korte wedstrijd. 180 kilometer is namelijk niet veel voor een eendagskoers. De finale zal zo'n 100 kilometer lang zijn en wordt geopend met twee keer het duo Kluisberg-Knokteberg.

Daarna volgen de heuveltjes en kasseistroken zich in korte tijd op. De beslissing zal in deze koers normaal gesproken moeten vallen op de vlakke kasseistroken en dat maakt deze wedstrijd binnen de Vlaamse voorjaarskalender een unieke klassieker.



FAVORIETEN



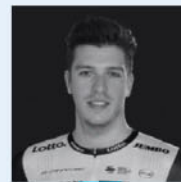
WIE WINT ER?

Dwars door Vlaanderen is bij uitstek een koers voor *coming men*. Denk bijvoorbeeld aan Niki Terpstra die deze koers twee keer won voor hij Parijs-Roubaix veroverde. **WOUT VAN AERT** zet dit voorjaar voor het eerst voet aan de grond tijdens de Vlaamse klassiekers. En hij is al beter dan menig volger van het veldrijden kan vermoeden.



ALS HIJ NIET WINT, WIE WEL?

De kans op een sprint is ook in Waregem best wel groot. Let dan op de Noorse kolos in de trui van Europees kampioen **ALEXANDER KRISTOFF**. Hij zou graag een voorjaar zoals dat van 2015 rijden.



EN WIJ DAN?

We zijn benieuwd naar de prestaties van renners als **DANNY VAN POPPEL** in dergelijke wedstrijden. Waarschijnlijk start hier ook **Mark Cavendish**. Kan hij eventueel meesprinten voor winst?

1 APRIL 2018

Afstand: 267 kilometer

• Start: Antwerpen

• Aankomst: Oudenaarde

RONDE VAN VLAANDEREN

 BELGIË



HOE GING HET IN 2017?

De laatste keer Tom Boonen in *Vlaanderens Mooiste*: dat moest wel spektakel gaan leveren. Maar ook zonder Boonen was er genoeg te bespreken voorafgaand aan de Ronde van Vlaanderen, want de Muur van Geraardsbergen maakte haar terugkeer in de Vlaamse hoogmis.

Dat de *vorentscheidung* op diezelfde Muur zou vallen, was wel en niet voorspelbaar. Niet, omdat het daarna nog dik 90 kilometer tot de streep in Oudenaarde was; en wel omdat het de Muur is. En wie anders dan Tom Boonen zelf gaf het signaal aan de Quick-Stepploeg om de aanval te zoeken.

Twee 'slachtoffers' eiste deze aanval van de ploeg van Patrick Lefevere. Twee topnamen:

Peter Sagan en Greg van Avermaet moesten in de achtervolging. Op de Oude Kwaremont vond Philippe Gilbert het welletjes: de Belgisch kampioen liet zijn topvorm zien door een grote groep aanvallers volledig aan flarden te rijden.

Dus mochten Sagan en Van Avermaet in de achtervolging op Gilbert. Toen ze samen met Oliver Naesen de oversteek probeerden te wagen op de laatste keer Oude Kwaremont, kwamen ze ten val. Gilbert was gevlogen, waarna Van Avermaet nog met Niki Terpstra en Dylan van Baarle in gevecht ging om de tweede plaats. Die was voor Van Avermaet, Terpstra ging mee het podium op en Van Baarle moest tevreden zijn met de meest ondankbare plaats.





HET MOMENT VAN DE KOERS:

Op de tweede passage van de Oude Kwaremont - met nog dik 50 kilometer te gaan - rijdt Philippe Gilbert alle concurrentie op een hoop. Peter Sagan en Greg van Avermaet proberen vanuit de achtergrond nog, maar sluiten nooit aan. Een huzarenstukje.

HOE GAAT HET IN 2018?

Het blijft ieder jaar een groot punt van discussie: heeft Flanders Classics, de organisator van de Ronde van Vlaanderen, er goed aan gedaan om de finale van *Vlaanderens Mooiste* te wijzigen? De oude finale met de Muur van Geraardsbergen en de Bosberg wordt voornamelijk door de romantici nog steeds aangehaald als dé finale die de Ronde moet hebben.

Die oude finale is overigens vanaf dit jaar toegewezen aan de Omloop Het Nieuwsblad. De slotkilometers van de Ronde zijn de laatste jaren aan weinig wijziging onderhevig: tweemaal de Oude Kwaremont

en Paterberg, plus de Hotondberg moeten voor de afscheiding zorgen.

De terugkeer van de Muur van Geraardsbergen, op bijna 100 kilometer van de finish, zorgde vorig jaar voor oorlog. Of dat dit jaar ook het geval is, valt nog te bezien. Wellicht dat nu wél alle favorieten op afspraak zijn.

Als dat zo is, moeten we waarschijnlijk toch afwachten tot de eerder genoemde Kwaremont en Paterberg. Al kan in Vlaanderen na iedere bocht het verschil gemaakt worden. Met rood in de agenda: zondag 1 april. En dat is géén grap!

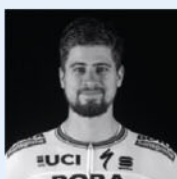


FAVORIETEN



WIE WINT ER?

GREG VAN AVERMAET. De koers die het beste bij *Gouden Greg* past is de Ronde van Vlaanderen. Maar dit fenomeen won de Ronde nog nooit. En dat moet anders, vindt hijzelf ook. Reken dus op BMC Racing Team dat het heft in handen neemt en de rode loper uitrolt voor Van Avermaet. En als hij net zo goed in vorm is als in 2017, is er maar één renner die hem wellicht kan stoppen.



ALS HIJ NIET WINT, WIE WEL?

En dat moet dan **PETER SAGAN** zijn. De wereldkampioen won in 2015 de 100^{ste} editie van *Vlaanderens Mooiste* door een solo op te zetten vanaf de Paterberg. Dat terwijl de Slowaak met zijn snelle sprintersbenen dat niet perse hoeft te doen. Maar hij doet het gewoon zo graag!



EN WIJ DAN?

De in eerdere wedstrijden al genoemde **OLIVER NAESEN** is een geduchte tegenstander van de twee topfavorieten. Maar met **Niki Terpstra** en **Dylan van Baarle** – dat bewezen ze vorig jaar maar weer – hebben wij Nederlanders ook twee ijzers in het vuur. De lijst met outsiders is in deze koersen zo groot, dat we ze écht niet allemaal gaan opnoemen!

WANNEER SCHAKELT U IN?

AL GEREDEN	NOG TE GAAN	WAAR ZIJN WE	OP Z'N VROEGST	OP Z'N LAATST	TV-GIDS
0	267	Start Antwerpen	10.45u		●
87	180	Lippenhovestraat	12.41u	12.59u	●
89	178	Paddestraat	12.43u	13.02u	●
121	146	Oude Kwaremont	13.27u	13.51u	● ●
132	135	Kortekeer	13.41u	14.08u	● ●
139	128	Edelareberg	13.50u	14.18u	● ●
142	125	Wolvenberg	13.55u	14.24u	● ●
143	124	Holleweg	13.55u	14.24u	● ●
148	119	Haaghoek	14.02u	14.33u	● ●
151	116	Leberg	14.06u	14.37u	● ●
155	112	Berendries	14.12u	14.44u	● ●
160	107	Tenbosse	14.18u	14.51u	● ●
171	96	Muur van Geraardsbergen	14.32u	15.07u	● ● ●
189	78	Pottelberg	14.57u	15.36u	● ● ●
195	72	Kanarieberg	15.05u	15.45u	● ● ●
211	56	Oude Kwaremont	15.26u	16.09u	● ● ●
215	52	Paterberg	15.31u	16.15u	● ● ●
221	46	Koppenberg	15.39u	16.25u	● ● ●
225	42	Mariaborrestraat	15.45u	16.31u	● ● ●
227	40	Steenbeekdries	15.47u	16.33u	● ● ●
229	38	Taaienberg	15.50u	16.37u	● ● ●
240	27	Kruisberg/Hotond	16.05u	16.54u	● ● ●
250	17	Oude Kwaremont	16.18u	17.09u	● ● ● ●
254	13	Paterberg	16.23u	17.15u	● ● ● ●
167	0	Finish Oudenaarde	16.40u	17.35u	● ● ● ●

LEGENDA

- - IK BEN EEN DIE HARD, ik wil alles zien
- - IK BEN EEN TOERIST, geef mij eerst wat mooie beelden voor de finale begint
- - IK BEN EEN CASUAL KIJKER, ik wil alleen zien wat belangrijk is
- - IK BEN EEN PASSANT, geef mij het laatste kwartier maar



4 APRIL 2018

Afstand: 200 kilometer

• Start: Terneuzen

• Aankomst: Schoten

SCHELDEPRIJS

 BELGIË



HOE GING HET IN 2017?

Als eerbetoon aan de Vlaamse wielersheld Tom Boonen werd zijn laatste Scheldeprijs vorig jaar op gang geschoten in zijn thuisplaats en maakte een rondje over zijn trainingsgrond. De Belg genoot er zichtbaar van en besloot daarna maar koers te gaan maken.

Daarna was het natuurlijk tijd voor een massasprint, zoals in Schoten altijd het geval is. Maar, ook al vaker gezien, een valpartij zorgde voor een minder groot peloton dan

de bedoeling was. Onder meer Dylan Groenewegen werd kansen om voor de zege te sprinten ontnomen.

De sprint werd zoals vier keer eerder een kolfje naar de hand van Marcel Kittel. De gehele Quick-Stepformatie had de valpartij ontlopen en kon de sprint van de Duitser perfect aantrekken. Die maakte het werk uitstekend af, voor zijn vijfde winst in Schoten. Elia Viviani klopte met een klein verschil Nacer Bouhanni voor plaats 2.



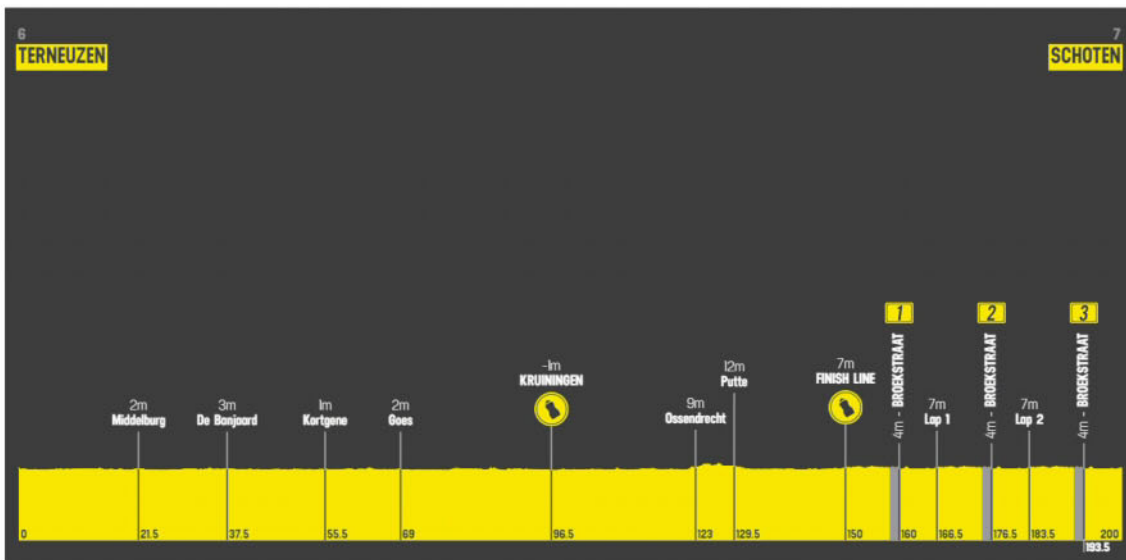
HOE GAAT HET IN 2018?

Organisator Flanders Classics wil af van het saaie imago van de Scheldeprijs. Altijd maar dat sprinten, dat is wel leuk, maar dan moet er wel strijd aan vooraf gegaan zijn. Een goede gedachte.

Dus gaat de Scheldeprijs in 2018 van start op Nederlands grondgebied. Terneuzen om precies te zijn. Zeeuws-Vlaanderen krijgt 100 kilometer cadeau van de organisatie en deze

kilometers moeten door ploegen die het kaf al vroeg van het koren willen scheiden gebruikt worden om de boel op de kant te trekken.

Mocht dat niet lukken, dan is enkel de Broekstraat nog een hindernis. Deze kasseienstrook, die toch wel goed te doen is, komt in iedere plaatselijke ronde een keer voor. En als zelfs dat niet helpt, dan kan alleen nog een Nijdammetje een massasprint voorkomen.



FAVORIETEN



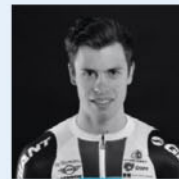
WIE WINT ER?

DYLAN GROENEWEGEN. Dylan is los. Hij liet al vroeg in dit seizoen zien over de goede vorm te beschikken. De sprinttrein van Team LottoNL-Jumbo heeft stappen gemaakt deze winter. De Amsterdammer heeft vertrouwen en wil best eens een eind maken aan de hegemonie van Marcel Kittel.



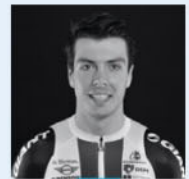
ALS HIJ NIET WINT, WIE WEL?

De originaliteitsprijs zullen we er niet voor krijgen, maar wat als we nou eens **MARCEL KITTEL** zouden zeggen? De Duitser zal na vijf zeges de weg in Schoten wel weten.



EN WIJ DAN?

Interessant om te volgen is de progressie van sprinters **PHIL BAUHAUS** en **MAX WALSCHEID** van Team Sunweb. Twee Duitsers, twee beren van mannen en twee veelwinnaars in de jeugd-categorieën.





8 APRIL 2018

Afstand: 257 kilometer

• Start: Compiègne

• Aankomst: Roubaix

PARIJS-ROUBAIX

 FRANKRIJK



HOE GING HET IN 2017?

Dit zou hem zijn: echt de aller, aller, allerlaatste koers van Tom Boonen! De Vlaamse sportheld had dat in 2016 ook al aangekondigd, maar de teleurstelling was te groot na het nipt mislopen van de zege in Parijs-Roubaix van dat jaar.

2017 werd er toch nog maar aangeplakt, maar *De Hel van het Noorden* die al vier keer op het palmares van Boonen stond zou echt de laatste wedstrijd zijn. En nog meer dan in 2016 had het hele peloton dat in de gaten.

De hele dag werd er op Boonens wiel gezeten. Al voor de eerste kasseien vielen met Oliver Naesen en Niki Terpstra twee

favorieten voor de winst. Naesen kon door, maar zou door meerdere lekke banden nooit meer meedoen voor de zege. Terpstra moest opgeven.

Peter Sagan toonde zich daarna de sterkste van het peloton. Maar tot twee keer toe reed de wereldkampioen lek, waarna de veer gebroken was. Met een vrij grote groep werd de finale aangegaan, waaruit vijf renners uiteindelijk wegreeden.

Greg van Avermaet ging samen met Gianni Moscon, Jasper Stuyven, Zdenek Stybar en Sebastian Langeveld om de zege sprinten op de piste van Roubaix. De olympisch kampioen was ruim de snelste van het vijftal.

HET MOMENT VAN DE KOERS:

Deze wedstrijd had, zoals ieder jaar, te veel bepalende momenten om ze allemaal te benoemen. Daarom maar de strijd op de piste, met de achteropkomende Gianni Moscon die meteen aanviel. Hij werd echter op tijd gepareerd door de man van het voorjaar van 2017: Greg van Avermaet.



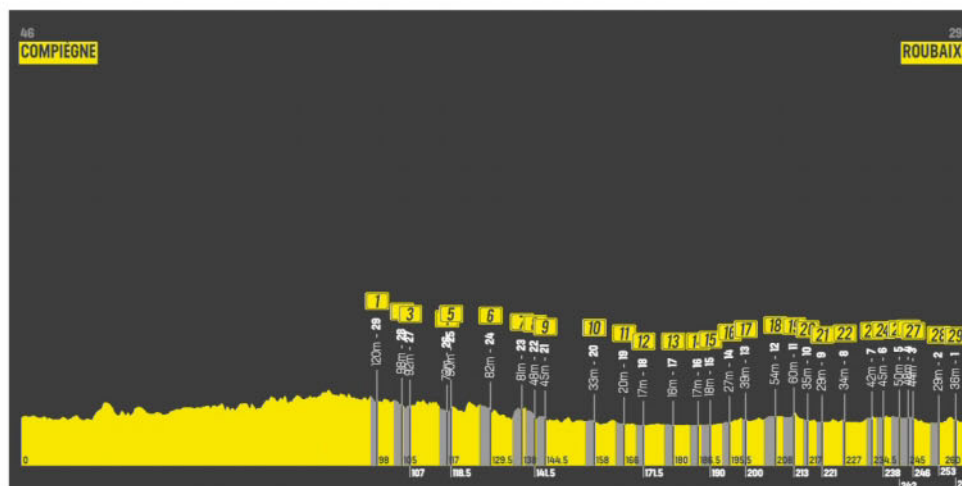
HOE GAAT HET IN 2018?

Parijs-Roubaix is wellicht de enige koers waarin op iedere meter van de wedstrijd onzekerheid zit. Een lekke band, een valpartij, een demarrage, een rustmoment: het kan allemaal gebeuren in de Franse wedstrijd.

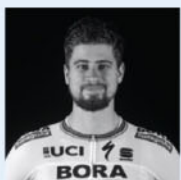
De heroïsche beelden waarop veel stof opwaait vanuit het peloton op de kasseistroken staan voor eeuwig in het geheugen van wielervanliefhebbers gegrift. Eens op een kleine 100 kilometer van de streep het Bos van Wallers opdoemt, is het hele peloton op zijn hoede.

Het kan ook, net als in 2016, al gebeurd zijn voordat het Bos wordt aangesneden. Maar doorgaans gaat het pas vanaf de *Trouée d'Arenberg* echt los. En dan zal het normaal gesproken nauwelijks nog stilvallen.

Toch zijn daarna de ogen gericht op de grote namen in dit parkoers. Mons-en-Pévèle, Camphin-en-Pévèle, Carrefour de l'Arbre: daar moet het allemaal gebeuren. En anders is er altijd de piste in Roubaix die nog voor wat opschudding kan zorgen.



FAVORIETEN



WIE WINT ER?

PETER SAGAN. Na alle pech van vorig jaar moet het dit voorjaar eens de goede kant opvallen bij de wereldkampioen. En als dat gebeurt, is er niemand die deze Slowaak moet kunnen stoppen op vlakke kasseistroken.



ALS HIJ NIET WINT, WIE WEL?

Kan **SEP VANMARCKE** nog eens laten zien waarom heel Vlaanderen hem de beste man op kasseistroken vindt? Want Sep, dat mag nog wel eens gezien worden!



EN WIJ DAN?

Usual suspects zijn hier natuurlijk **GREG VAN AVERMAET** en **OLIVER NAESEN**. Dit jaar mag **Philippe Gilbert** aan die lijst worden toegevoegd. Een gemotiveerde Gilbert telt namelijk voor twee. Als Nederlanders denken we ook nog eens een keertje aan **Niki Terpstra**, **Dylan van Baarle** en vooral de Nederlands kampioen **Ramon Sinkeldam**.



WANNEER SCHAKELT U IN?

AL GEREDEN	NOG TE GAAN	WAAR ZIJN WE	OP Z'N VROEGST	OP Z'N LAATST	TV-GIDS
0	267	Start Roubaix	11.05u		●
97	160	Troisvilles à Inchy (29)	13.17u	13.30u	●
104	153	Viesly à Quiévy (28)	13.26u	13.40u	●
106	151	Quiévy a Saint-Python (27)	13.30u	13.44u	●
113	144	Viesly à Briastre (26)	13.38u	13.53u	●
116	141	Briastre à Solesmes (25)	13.43u	13.59u	●
125	132	Vertain à Saint-Martin-sur-Ecaillon (24)	13.55u	14.12u	●
135	122	Verchain-Maugré à Quérénaing (23)	14.08u	14.27u	●
138	119	Quérénaing à Maing (22)	14.12u	14.31u	● ●
141	116	Maing à Monchaux-sur-Ecaillon (21)	14.16u	14.35u	● ●
154	103	Haveluy à Wallers (20)	14.34u	14.55u	● ●
162	95	Trouée d'Arenberg (19)	14.45u	15.07u	● ● ●
168	89	Wallers à Helesmes (18)	14.53u	15.16u	● ●
175	82	Hornaing à Wandignies (17)	15.03u	15.26u	● ●
182	75	Warlaing à Brillion (16)	15.13u	15.38u	● ●
186	71	Tilloy à Sars-et-Rosières (15)	15.18u	15.43u	● ●
192	65	Beuvry à Orchies (14)	15.26u	15.52u	● ●
197	60	Orchies (13)	15.33u	16.00u	● ●
203	54	Auchy à Bersée (12)	15.42u	16.09u	● ●
209	48	Mons-en-Pévèle (11)	15.49u	16.17u	● ● ●
215	43	Mérignies à Avelin (10)	15.57u	16.26u	● ● ●
218	39	Pont-Thibault à Ennevelin (9)	16.02u	16.31u	● ● ●
224	33	Templeuve (8)	16.10u	16.41u	● ● ●
231	26	Cysoing à Bourghelles (7)	16.19u	16.50u	● ● ●
233	24	Bourghelles à Wannehain (6)	16.22u	16.54u	● ● ●
238	19	Camphin-en-Pévèle (5)	16.28u	17.01u	● ● ● ●
240	17	Carrefour de l'Arbre (4)	16.32u	17.05u	● ● ● ●
243	14	Gruson (3)	16.35u	17.08u	● ● ● ●
249	8	Hem (2)	16.44u	17.18u	● ● ● ●
256	1	Roubaix, Espace Crupelandt (1)	16.54u	17.28u	● ● ● ●
257	0	Finish Vélodrome Roubaix	16.55u	17.30u	● ● ● ●

LEGENDA

- IK BEN EEN DIE HARD, ik wil alles zien
- IK BEN EEN TOERIST, geef mij eerst wat mooie beelden voor de finale begint
- IK BEN EEN CASUAL KIJKER, ik wil alleen zien wat belangrijk is
- IK BEN EEN PASSANT, geef mij het laatste kwartier maar



11 APRIL 2018

Afstand: 205 kilometer

• Start: Leuven

• Aankomst: Overijse

BRABANTSE PIJL

 BELGIË



HOE GING HET IN 2017?

Met de kasseien achter de rug was het tijd voor de heuvelklassiekers. En die werden aangevangen met wat qua koersverloop met afstand de leukste klassieker van de vier is: de Brabantse Pijl. Wellicht door het gebrek aan topfavorieten, of door het gebrek aan dominante ploegen, maar deze koers stelt nooit teleur.

Ook in 2017 niet. Met Bryan Coquard en Michael Matthews waren er twee sprinters aanwezig die in de Amstel Gold Race al vaker hadden laten zien bij de top in heuvelklassiekers te kunnen horen. Tenmin-

ste, als dan de koers niet heel open was geweest.

Er was nog een sprinter aanwezig, die juist wél oren had naar een aanvallende koers. Sonny Colbrelli was onderhand bij iedere aanval betrokken en wilde glans geven aan zijn goede voorjaar door de Brabantse Pijl te winnen.

Zo gezegd, zo gedaan: de Italiaan bleek de snelste in een kopgroep van acht en versloeg met Petr Vakoc de winnaar van het jaar ervoor.





15 APRIL 2018

Afstand: 261 kilometer

• Start: Maastricht

• Aankomst: Valkenburg

AMSTEL GOLD RACE

 NEDERLAND



HOE GING HET IN 2017?

Eindelijk, de organisatie van de Amstel Gold Race had wat gedaan om het niet te laten komen tot een eindsprint bergop op de Cauberg. Eerst kwam er de verandering van de eindstreep, die vroeger op de Cauberg zelf lag en daarna in Berg en Terblijt. Maar de parkoerswijziging van vorig jaar zorgde écht voor een verandering van koersstijl.

Het weghalen van de Cauberg als slothelling zorgde er namelijk voor dat zij die de heuvels goed aankunnen maar niet geweldig snel zijn de aanval vroeger moesten zoeken. En dat gebeurde dus ook.

Op de Kruisberg versnelde Tiesj Benoot en de Vlaming kreeg een leuk gezelschap met zich mee. Uiteindelijk vormde zich een

groep van zeven man op de Keutenberg, met daarbij onder meer Philippe Gilbert en Michal Kwiatkowski.

Twee van de beste renners van het voorjaar van 2017 zorgden ervoor dat de twee absolute toppers van het voorjaar, Greg van Avermaet en Alejandro Valverde, niet konden aansluiten vooraan. Kort na de Bemelerberg versnelden de Belgisch kampioen en de Pool, waarna ze met twee sterk gingen bepalen wie de Gold Race won.

Kwato speelde het zoals tijdens Milaan-San Remo, door een gaatje te laten en heel hard langs zijn voorganger te snellen. Gilbert had het echter door en hield de Pool af. De Gold Race was voor de vierde keer zijn domein.



HET MOMENT VAN DE KOERS:

Een groep van zeven renners scheidt zich uiteindelijk af richting de laatste keer Cauberg. Daar draait Sergio Henao de duimschroeven aan voor zijn ploeggenoot Kwiatkowski. In de achtergrond zullen Van Avermaet en Valverde spartelen, waardoor deze zeven om de zege gaan vechten.

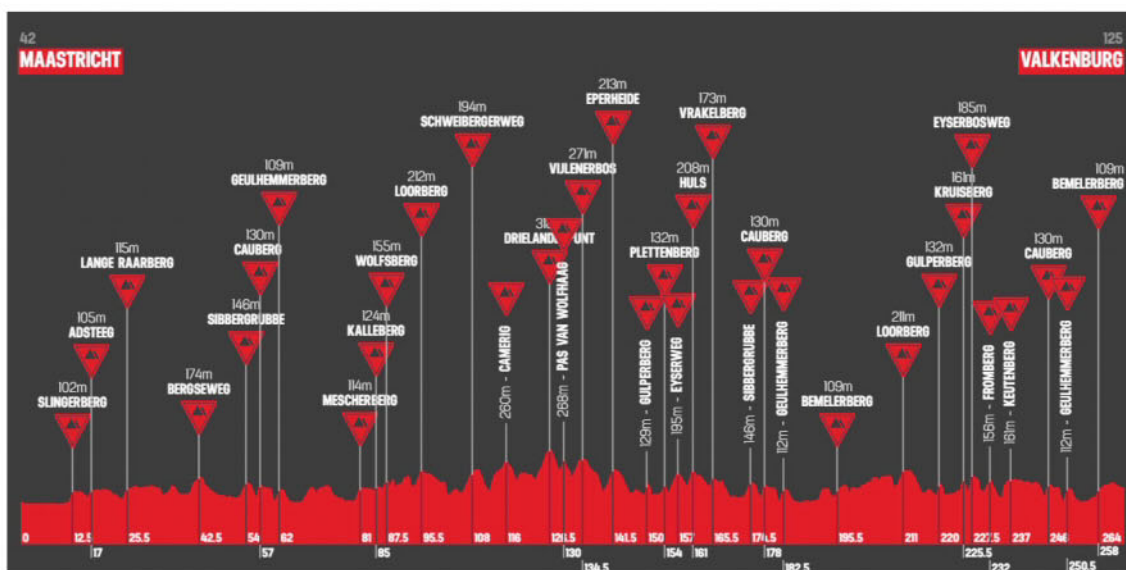
HOE GAAT HET IN 2018?

Het nieuwe parkoers van de Gold Race zorgt ervoor dat zij die vroeger konden afwachten – renners die een stevige punch bergop hebben – nu al snel initiatief moeten nemen. Immers starten er tegenwoordig ook jongens die aardig een heuveltje over kunnen en dan een massasprint zouden kunnen winnen.

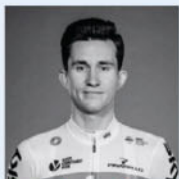
Het hangt er net als in 2017 van af of de renners zelf de instelling hebben om ruim

voor de laatste keer Cauberg al de koers open te gooien. Zoals Michael Boogerd vroeger de Eyserbosweg zag als zijn ijkpunt om de finale te beginnen, zal er ook nu iets verzonnen moeten worden.

De editie van vorig jaar gaf hoop, nu is het maar de vraag of iedereen zo aanvallend ingesteld is als Philippe Gilbert. Anders kan het - maar dat zal ieder jaar dus de vraag zijn, - ook zomaar sprints met 25 man worden in Berg en Terblijt.

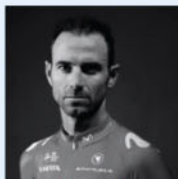


FAVORIETEN



WIE WINT ER?

MICHAŁ KWIATKOWSKI. Het nieuwe parkoers is de Pool op het lijf geschreven. Vorig jaar heeft hij zichzelf hervonden bij Team Sky en Kwiatto weet als geen ander hoe hij een koers moet afmaken. Klop hem en je wint.



ALS HIJ NIET WINT, WIE WEL?

De enige heuvelklassieker van de drie traditionele Ardennen-klassiekers die nog niet op de erelijst van **ALEJANDRO VALVERDE** staat. Wordt hij nu echt te oud of kan hij nog één keer de boel inpakken?



EN WIJ DAN?

Zeg, **PETER SAGAN**, kom jij eens naar de Gold Race. Dan ben je meteen topfavoriet. **Greg van Avermaet** en **Philippe Gilbert** zullen ook altijd worden genoemd. En Nederlanders? Wellicht dat **Robert Gesink** en **Bauke Mollema** op dit nieuwe parkoers vroeg de aanval zoeken.

WANNEER SCHAKELT U IN?

AL GEREDEN	NOG TE GAAN	WAAR ZIJN WE	TIJD	TV-GIDS
0	261	Start Maastricht	10.26u	
9	252	Slingerberg	10.39u	
14	247	Adsteeg	10.46u	
22	239	Lange Raarberg	10.59u	
38	223	Bergseweg	11.22u	
49	212	Sibbergrubbe	11.40u	
54	207	Cauberg	11.46u	
58	203	Geulhemmerberg	11.53u	
78	183	Mescherberg	12.22u	
81	180	Kalleberg	12.28u	
89	172	Wolfsberg	12.38u	
92	169	Loorberg	12.43u	
103	158	Schweibergerweg	13.00u	
109	152	Camerig	13.09u	
122	139	Drielandenomloop	13.28u	
126	135	Gemmenich	13.35u	
130	131	Vijlenerbos	13.40u	
138	123	Eperheide	13.53u	
147	114	Gulpenerberg	14.06u	● ●
151	110	Plettenberg	14.12u	● ●
153	108	Eyserweg	14.15u	● ●
157	104	St. Remigiusstraat	14.21u	● ●
163	98	Vrakelberg	14.29u	● ●
170	91	Sibbergrubbe	14.41u	● ●
175	86	Cauberg	14.48u	● ●
179	82	Geulhemmerweg	14.54u	● ●
192	69	Bemelerberg	15.14u	● ●
207	54	Loorberg	15.36u	● ●
217	44	Gulpenerberg	15.50u	● ● ●
222	39	Kruisberg	15.59u	● ● ●
224	37	Eyserbosweg	16.01u	● ● ●
228	33	Fromberg	16.07u	● ● ●
232	29	Keutenberg	16.14u	● ● ●
242	19	Cauberg	16.29u	● ● ● ●
247	14	Geulhemmerweg	16.36u	● ● ● ●
254	7	Bemelerberg	16.46u	● ● ● ●
261	0	Finish Valkenburg	16.57u	● ● ● ●

LEGENDA

- IK BEN EEN DIE HARD, ik wil alles zien
- IK BEN EEN TOERIST, geef mij eerst wat mooie beelden voor de finale begint
- IK BEN EEN CASUAL KIJKER, ik wil alleen zien wat belangrijk is
- IK BEN EEN PASSANT, geef mij het laatste kwartier maar

18 APRIL 2018

Afstand: 198 kilometer

• Start: Seraing

• Aankomst: Huy

WAAELSE PIJL

 BELGIË



HOE GING HET IN 2017?

Eén tegen allen, allen tegen Valverde: dat moest toch zo onderhand wel het motto zijn van het gehele peloton. Maar dat bleek allerm minst waar. De Spanjaard had al drie keer op rij de Waalse Pijl gewonnen en Movistar Team was er alles aan gelegen om er een vierde maal op rij, vijf in totaal, aan toe te voegen.

Nadat Alessandro De Marchi heel lang overbleef uit een lange vlucht, maakte Bob Jungels de oversteek naar de Italiaan. De Luxemburgs kampioen van Quick-Step

Floors bleek ontzettend sterk, want solo zette hij door. Daarachter zou normaal gesproken de ploeg van Valverde alles op moeten lossen, maar *El Imbatido* kreeg hulp van iedereen.

Zo gebeurde het dat op de Muur van Huy de Luxemburger zijn Waterloo zou vinden. En de Chemin des Chapelles bleef daarna grondgebied van Alejandro Valverde. De dan 36-jarige klasbak zette iedereen in de sprint bergop opnieuw in zijn hemd.



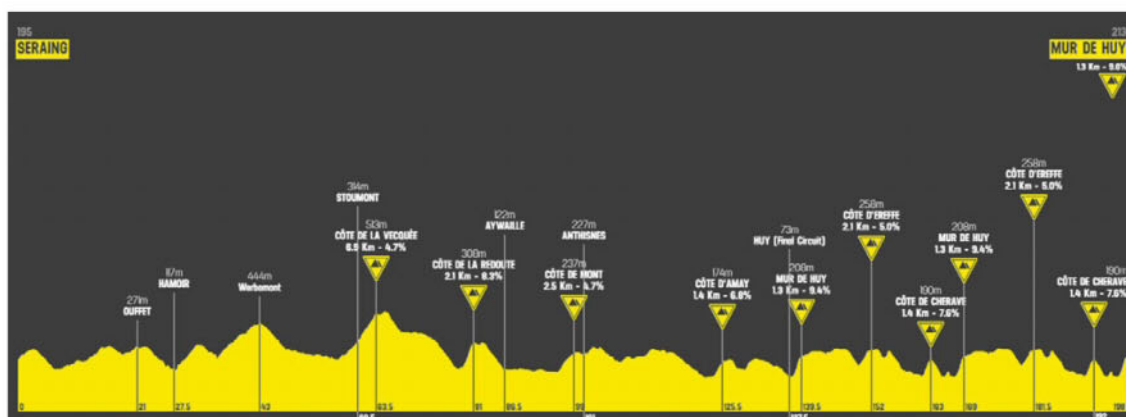
HOE GAAT HET IN 2018?

In tegenstelling tot de organisatoren van de Amstel Gold Race doet de ASO, naast organisator van de Tour de France ook de meester van koersen als Parijs-Nice, Parijs-Roubaix, Luik-Bastenaken-Luik en deze klassieker, weinig aan het parkoers van haar wedstrijden.

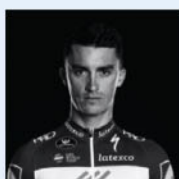
Met de toevoeging van de Côte de Cherave kwam er wel een extra dimensie aan de volle finale van deze woensdagkoers, maar nog steeds ligt het absolute zwaartepunt op de Muur van Huy. En omdat de verschillen tus-

sen de renners in het peloton nou eenmaal niet meer zo groot zijn, leidt dat tot een gecontroleerde en afwachtende koers.

De Muur van Huy zelf moet dan bepalen over de winnaar. Een slinger omhoog, links-rechts, en dan worden de messen geslepen. Om na een flauwe knik naar links door te versnellen en de sprint in te zetten. Een flauwe knik naar rechts en dan volgt een korte vlakke strook naar de streep.



FAVORIETEN



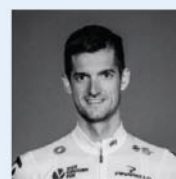
WIE WINT ER?

JULIAN ALAPHILIPPE. We gaan er toch even voor zorgen dat Valverde niet aan de top van ons lijstje staat. Zijn gedoodverfde opvolger heet Julian Alaphilippe. De Fransman was vorig jaar geblesseerd, maar moet nu toch echt aan de troon van de Spanjaard gaan tornen.



ALS HIJ NIET WINT, WIE WEL?

Misschien kan **DANIEL MARTIN** zich eens goed plaatsen op de Muur en kan hij vanaf de eerste lijn zijn sprint inzetten. Maar de Ier laat zich te vaak wegdrummen.



EN WIJ DAN?

Wellicht dat Nederland nog eens mag hopen op een klasse prestatie van **WOUT POELS**. Dit kan Woutje namelijk wel. Of wordt het toch weer gewoon Valverde?



22 APRIL 2018

Afstand: 258 kilometer

• Start: Luik

• Aankomst: Ans

LUIK- BASTENAKEN-LUIK

 BELGIË



HOE GING HET IN 2017?

La Doyenne, de aloude koers van Luik, naar Bastenaken en weer terug. Vorig jaar had deze koers een zware lading. De dag voor het sluitstuk van de voorjaarskalender werd Michele Scarponi aangereken op training.

De Italiaan van Astana overleefde deze aanrijding niet. Scarponi's dood zorgde voor veel huilende gezichten aan de start in Luik. Alejandro Valverde, de grootste kanshebber op de winst, had vooraf gezegd dat als hij zou winnen, de winstpremie naar de nabestaanden van *Scarpa* zouden gaan.

Na een minuut stilte, met de renners van Astana vooraan, kon de koers op gang komen. Een grote groep vluchtters die het tot diep in de finale uitzong: dat was voorspelbaar. Al op de Redoute volgden de eerste kleine prikjes, maar het was allemaal niet zo scherp zoals in de jaren '90.

Onderweg was vooral Roman Kreuziger imponerend. De Tsjechisch kampioen van Orica-Scott maakte de koers hard voor kopman Michael Albasini. Tim Wellens nam over, maar timede zoals vaker zijn aanval veel te vroeg. Op de Saint-Nicolas werd hij bijgehaald. Toen ook daar niet veel verschil ontstond in het peloton, kwam alles op de Côte d'Ans aan.

Daniel Martin ging, met nog een dikke kilometer te gaan. Hij haalde de eerder aangevallen Davide Formolo bij en leek op weg naar zijn tweede zege in Luik. Maar dat was buiten Valverde gerekend. Ervaren als hij is had de Spanjaard zijn loop gekuist en vuurde hij zijn eindschot op het juiste moment af. Op en over de Ier, naar zijn vierde winst in Luik. En het prijzengeld naar de familie Scarponi. Valverde had een prachtige koers gewonnen, maar een van zijn beste vrienden verloren.

HET MOMENT VAN DE KOERS:

Steeds vaker komt het in Luik aan op de Côte d'Ans. Dat is zo'n beetje het domein van Alejandro Valverde, net zoals dat met de Muur van Huy het geval is. Ook nu is hij de kalmste, om zo zijn vierde Doyenne binnen te halen.



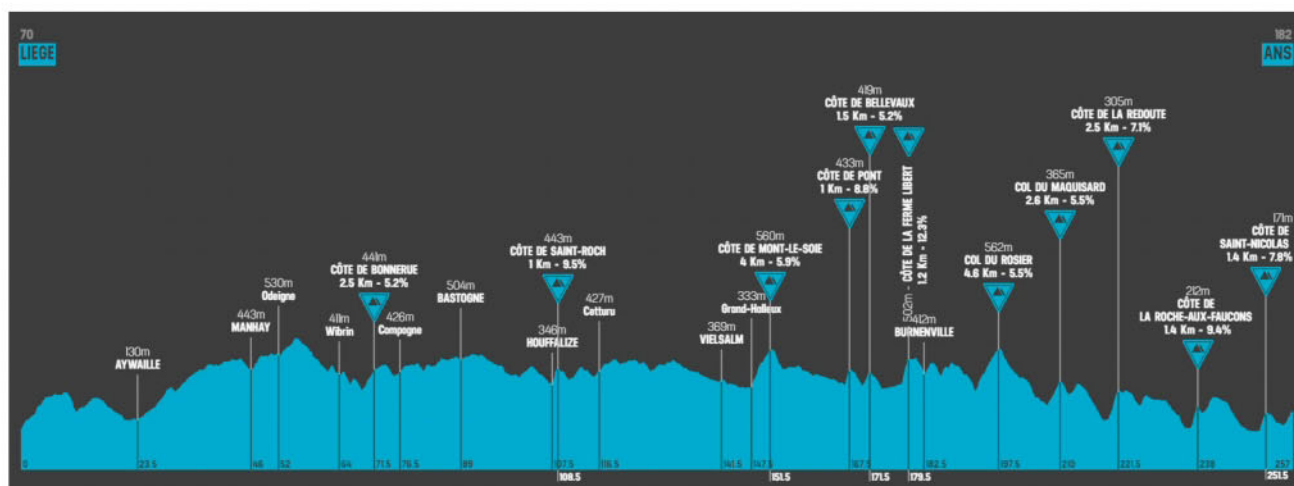
HOE GAAT HET IN 2018?

Zoals al bij de Waalse Pijl aangegeven, de ASO doet weinig aan het parkoers van haar wedstrijden. Luik-Bastenaken-Luik kwam vroeger nog weleens aan in het centrum van Luik, gewoon op een vlakke finishstrook. Vraag het bijvoorbeeld aan Adrie van der Poel.

De finale kennen we onderhand allemaal wel. De Côte de Redoute vormt een eerste meetpunt, al wordt daar de laatste jaren

weinig meer aangevallen. Het begint tegenwoordig eigenlijk pas op de Côte de la Roche-aux-Faucons, de Valkenrots voor de Nederlandstaligen.

Die tweetrapsraket vormt de inleiding van de finale, die via de Côte de Saint-Nicolas nog eens voor afscheiding tussen de favorieten zorgt. Als daar de benen nog niet leeg zijn, is er de Côte d'Ans nog voor de liefhebber.

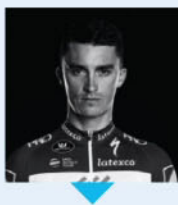


FAVORIETEN



WIE WINT ER?

ALEJANDRO VALVERDE. Veel belangrijker dan de Waalse Pijl zal deze koers voor *El Imbatido* zijn, dit jaar dan toch. Als de Spanjaard voor een vijfde keer Luik-Bastenaken-Luik wint, zal hij het record van Eddy Merckx evenaren. En mag hij zich meteen qua prestaties de beste klassieke heuvelrenner ooit noemen.



ALS HIJ NIET WINT, WIE WEL?

We hebben het bij de Waalse Pijl al een beetje verklapt en hijzelf heeft het jaren geleden ook vaker laten zien: **JULIAN ALAPHILIPPE** is degene die Valverde moet vervangen als winnaar van de heuvelklassiekers.



EN WIJ DAN?

Ook hier vinden we weinig verrassende namen. **DANIEL MARTIN** en **Michal Kwiatkowski** zijn namen waar we aan denken en wie weet kan **Wout Poels** zijn kunstje van 2016 herhalen.

WANNEER SCHAKELT U IN?

AL GEREDEN	NOG TE GAAN	WAAR ZIJN WE	OP Z'N VROEGST	OP Z'N LAATST	TV-GIDS
0	258	Start Luik		10.25u	
87	171	Luxemburg	12.29u	12.42u	
109	149	Côte de Saint-Roch	13.01u	13.17u	
152	106	Côte de Mont-1e-Soie	14.02u	14.25u	●
168	90	Côte de Pont	14.25u	14.50u	●
172	86	Côte de Bellevaux	14.30u	14.56u	●
180	78	Côte de la Ferme Libert	14.42u	15.09u	●
198	60	Col du Rosier	15.08u	15.37u	● ●
211	47	Col du Maquisard	15.26u	15.57u	● ●
223	35	Côte de la Redoute	15.42u	16.16u	● ● ●
225	33	Côte de Sprimont	15.46u	16.20u	● ●
239	19	Côte de la Roche-aux-Faucons	16.06u	16.42u	● ● ●
253	5	Côte de Saint-Nicolas	16.26u	17.04u	● ● ● ●
257	1	Côte d'Ans	16.32u	17.10u	● ● ● ●
258	0	Finish Ans	16.33u	17.12u	● ● ● ●

LEGENDA

- IK BEN EEN DIE HARD, ik wil alles zien
- IK BEN EEN TOERIST, geef mij eerst wat mooie beelden voor de finale begint
- IK BEN EEN CASUAL KIJKER, ik wil alleen zien wat belangrijk is
- IK BEN EEN PASSANT, geef mij het laatste kwartier maar



Smilde 1^e PINKSTERDAG 20 mei a.s.

DIABETES CLASSIC

2018

FIETSTOERTOCHT



FAMILIETOERTOCHT 30 KM

TOERTOCHT 75/125 KM

MTB-TOCHT 30/55/75/100/125 KM

Alle tochten van de 6^e Diabetes Classic starten vanaf de
sporthal aan de Boerenlaan te Smilde

Inschrijfgeld € 10 | NFTU-leden €2,- korting | Inschrijven voor 1 mei €1,- korting
| kinderen tot 10 jaar GRATIS | 10-16 jaar € 3,50 |

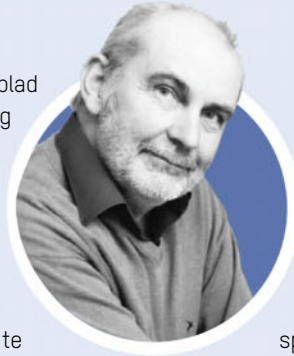


DIABETESCLASSIC.NL



Terug naar de tijd van Merckx

Ik besef ten volle dat de lezer van dit fraaie blad dezer dagen in een euforievolle stemming leeft. Het klassieke voorjaar is op gang gekomen, en dat zorgt samen met het stromen der sappen en het gezang onzer gevederde vrienden voor enige levensvreugd. Deze gemoedsgesteltnis kan echter uw realiteitszin ernstige schade toebrengen. Daarom voel ik het ook aan als mijn plicht u te ontzuchten en u te ontdoen van de paardenbril die u het brede zicht op de wielersport belet. Het zit namelijk zo: de wielersport is opgescheept met een crisissituatie. Die duurt nu al meer dan honderd jaar. Het wordt dus stilaan tijd om in te grijpen.



die elkaar geregeld overlappen. Veel koersen worden kunstmatig in leven gehouden. En door specialisatie gaan de toppers elkaar uit de weg. We moeten terug naar de tijd van Eddy Merckx: the best riders in the best races.”

HET WAS WOUTER Vandenhoute, baas van Flanders Classics (dat onder meer de Omloop Het Nieuwsblad en de Ronde van Vlaanderen organiseert) die eind februari in een Vlaams blad de kat de bel aanbond. Beeldenstormer Vandenhoute, die begin dit jaar naast voetbalclub Anderlecht greep, is een gebrevetteerd gooiër van knuppels in allerhande hoenderhokken. Maar zijn analyse van de wielersport anno 2018 snijdt enig hout. Hij stelt samen met ons vast dat stilstand nu al sinds de prehistorie de norm is, dat het conservatieve wielermilieu als de dood is voor verandering. Intussen kreunen de proploegen onder hun financiële juk, zijn de helft van de sponsors overheidsbedrijven of mecenasen, zijn topmultinationals nauwelijks in een engagement geïnteresseerd, en blijven de almachtige bazen van de Tour hun verstikkende wil opleggen. De Internationale Wielerveding biedt nauwelijks weerwerk, heeft geen visie, ontbeert de hefboomen voor de broodnodige vernieuwing. Deze inertie werd de laatste vier jaar belichaamd door de lymfatische Brian Cookson, die vorig jaar in september als voorzitter werd vervangen door David Lappartient, die echter te boek staat als een slippendrager van de Toursatrapen.

DE SYMPTOMEN ZIJN onmiskenbaar. Vandenhoute somt op: “De World Tour is een gedrocht, bestaat uit niet minder dan 37 wedstrijden, samen goed voor 178 koersdagen

IN NEDERLAND EN België worden we opnieuw wild van onze voorjaarskoersen. Maar dat is navelstaarderij. De wereldtop laat onze Omloop Het Nieuwsblad, Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix steeds meer links liggen. Waarom zou Froome in godsnaam starten in maartse en aprilse voorjaarskoersen, waar slecht weer en gevaar de norm zijn? De laatste keer dat een regerend Tourwinnaar de Ronde van Vlaanderen won was in 1975 (Merckx). De laatste keer dat een regerend Tourwinnaar überhaupt de start nam in de Ronde was in 2005 (Armstrong). Neem de top-20 van de jongste Tour ter hand en zet een kruisje bij de namen die dezer dagen starten in onze zogenaamde topkoersen. Tiesj Benoot (vorig jaar 20ste in de Tour) wordt wellicht de enige die ook enkele kasseikoersen meepikt.

DE TOUR IS allesbepalend, voor je palmares, voor je marktwaarde, voor je ranking, voor je sponsor. Specialisatie is het ordewoord, terwijl een aantrekkelijk bestel nood heeft aan een topcompetitie waarbij de beste renners het geregeld tegen elkaar opnemen in de grootste wedstrijden. Ook bedrijfseconomisch slaat de Tour alles plat: organisator ASO gaat lopen met zowat driekwart van alle sponsorgeld en van alle tv-rechten. Uiteraard vinden zij een status quo formidabel. Maar intussen gaat de boel langzaam maar zeker naar de knoppen.

DE OPLOSSING, dicit Vandenhoute, is simpel: minder WorldTour-wedstrijden, minder koersdagen, minder kilometers. Maximaal 90 wedstrijddagen per seizoen, met telkens alle toppers aan de start, in kortere, attractievere wedstrijden. Tour maximaal drie weken, Giro en Vuelta maximaal twee weken. We voegen eraan toe: nog kleinere ploegen en in rittenwedstrijden tijdsopnames onderweg die de aanvallers belonen en het wedstrijdverloop moeten dynamiseren. We hebben wellicht geen honderd jaar meer om een en ander door te voeren.

RIK VANWALLEGHEM is zo klassiek als een klassieker moet zijn. Maar als zelfs een ‘oudgediende’ als Rik al pleit voor verandering in de wielersport, kunnen we er dan onderhand eens over na gaan denken?



VOORJAAR VAN DE VROUWEN

Waar Nederland vorig jaar tijdens de mannenklassiekers met twee keer een derde plaats niet zo succesvol waren, grossierden de Nederlandse vrouwen in grote zeges. Wat kunnen ze dit jaar?

Tekst: Matthijs Klerkx, Tim de Vries
Beeld: Cor Vos, Women's World Tour-klassiekers



18 MAART 2018

Afstand: 131 kilometer

• Start: Taino

• Aankomst: Cittiglio

TROFEO ALFREDO BINDA

 ITALIË



De dag nadat de mannen met Milaan-Sanremo de traditionele klassiekerkalender helemaal op gang schieten, vindt iets noordelijker in Italië de Trofeo Alfredo Binda alweer de derde wedstrijd op de Women's WorldTour-kalender plaats. Maar zoals *La Primavera* de eerste Monumentale koers is voor de mannen, is de Trofeo Alfredo Binda dat voor de vrouwen.

Gek is het vooral: een koers genoemd naar een van de beste mannelijke Italiaanse wielrenners aller tijden, die dan geen mannenkoers is. Binda was de eerste wereldkampioen op de weg bij de mannen, dat werd de Italiaan in totaal drie keer.

In 1974 ontstond de Trofeo Alfredo Binda, destijds was dat als *gara regionale*: een regionale eendagskoers, waar de beste vrouwen uit de streek op af kwamen. Exact 25 jaar later werd de koers gepromoveerd tot een wedstrijd van nationaal niveau. In 2007 werden voor het eerst buitenlandse ploegen uitgenodigd in Noord-Italië omdat de wedstrijd deel ging uitmaken van de internationale kalender en vanaf 2008 was de Trofeo Alfredo Binda gemeengoed in de Women's World Cup.

Toen in 2016 de Women's WorldTour ontstond, was een van de eerste zekerheden deze Italiaanse eendagskoers.

LAATSTE 10 WINNAARS:

2008	Emma Pooley	GBR
2009	Marianne Vos	NED
2010	Marianne Vos	NED
2011	Emma Pooley	GBR
2012	Marianne Vos	NED
2013	Elisa Longo Borghini	ITA
2014	Emma Johansson	ZWE
2015	Lizzie Armitstead	GBR
2016	Lizzie Armitstead	GBR
2017	Coryn Rivera	VST





PARKOERS

Ook de vrouwenkalender heeft haar eigen Ronde van Lombardije. De Trofeo Alfredo Binda wordt verreden in een van de mooiste stukken die Italië te bieden heeft. Vanuit Taino, bijna aan de oostelijke oevers van het Lago Maggiore, gaan we langzaam omhoog richting Cittiglio.

Een dorpje van maar een paar duizend inwoners, waar het water rijkelijk klettert aan de Cascate di Cittiglio: adembenevende watervallen geven rust in een natuurrijk gebied. Aan de westkant kan het Lago Maggiore bezocht worden via Laveno, ten oosten liggen het Lago di Varese, de stad Varese en vooral het regionaal park Campo dei Fiori, met UNESCO-werelderfgoed en verschillende musea.

Op een plaatselijk parkoers rond de aankomstplaats moet met een beklimming richting Orino aan 8,5% gemiddeld telkens een mooie hindernis worden overwonnen. De rensters rijden 4 Giri en mogen dan gaan bepalen wie de winnares wordt. Vorig jaar werd dat Coryn Rivera: de Amerikaanse won in een sprint van een kleine groep.

FAVORIETEN



In haar eerste jaar als professioneel renster bij Astana kon **ARLENIS SIERRA** onder andere in deze Italiaanse wedstrijd presteren. Achter winnares **Coryn Rivera** kwam ze vorig seizoen als tweede over de meet. Dat deed ze juichend, omdat ze simpelweg heel blij was met haar prestatie. Kan het dit jaar nog mooier?

Dan moet ze bergop wel in de buurt zien te blijven van rensters van het kaliber **Kasia Niewiadoma**, **Ashleigh Moolman-Pasio** en **Elisa Longo Borghini**. En vervolgens is het voor de Cubaanse hopen dat er in finishplaats Cittiglio niet iemand sneller is. Maar zeker is dat Sierra alles in huis heeft om hier te winnen.



22 MAART 2018

Afstand: 145 kilometer

• Start: Brugge

◦ Aankomst: De Panne

DRIEDAAGSE BRUGGE-DE PANNE

 BELGIË



Een nieuwe koers op de vrouwenkalender is de Driedaagse Brugge-De Panne. Natuurlijk is dit een afgeleide van de Driedaagse De Panne-Koksijde, maar aangezien deze koers dit jaar helemaal geen driedaagse meer is en ook nog eens is opgedeeld in een mannen- en vrouwenwedstrijd, is het nogal een vreemde naam om te behouden.

Dit alles is gedaan omdat de organisatoren van Golazo Sports verwachten dat vanaf 2019 de wedstrijd wel weer een drie dagen durend evenement kan zijn. “Eigenlijk was met een Sprint Challenge (voor mannen), een mannenkoers en een vrouwenkoers dit jaar al een evenement van drie dagen

gepland”, vertelt Nick van den Bosch van Golazo Sports. “Maar de mannen hadden geen oren naar de Sprint Challenge, waardoor we er een tweedaagse van hebben gemaakt.”

De nieuwe plaats op de kalender voor de Vlaamse koers, namelijk op de woensdag en donderdag na Milaan-Sanremo en de Trofeo Alfredo Binda, zorgt er ook voor dat de organisatoren met een nieuw concept moeten komen. Daarmee is voor de vrouwen wel meteen een WorldTour-status gewaarborgd, voor de mannen is dit nog niet het geval. “Maar dat is wel de ambitie”, klinkt het bij Golazo Sports.

PARKOERS

Een koers tussen Brugge en De Panne: dat zou best met een wedstrijd van 60 kilometer afgedaan kunnen worden. Maar ach, dachten de organisatoren, laten we er maar een kilometerdje of 85 aanplakken.

En die gedachte zal voor veel pijn in het vrouwenpeloton zorgen. Onderweg zullen namelijk naar Vlaamse gewoonte de nodige kasseien te bedwingen zijn. Maar vooral is het hopen op wind in De Moeren. U weet wel, die open strook die tijdens Gent-Wevelgem voor de nodige onrust kan zorgen in het peloton. Als het maar niet zo hard waait als op die ene dag in 2015.

Als het winderige, dokkerende gedoe allemaal achter de rug is, kunnen in De Panne de beentjes nog eens worden gestrekt voor 2 plaatselijke rondes in en rond de kustplaats. Een grote kans is er dat een sprint voor de zege zal volgen aan de grens met Frankrijk.



In 2015 sloeg de harde wind Gert Steegmans in de gracht in De Moeren



FAVORIETEN



Onze topfavoriete? **JOLIEN D'HOORE!** Sterke ploeg, nog betere sprint en het thuisvoordeel. Van de wedstrijden in het Vlaamse voorjaar is dit misschien wel de race die haar het beste ligt. Maar reken ook op snelheidsduivels als **Coryn Rivera**, **Lotta Lepistö**, **Hannah Barnes** en **Amalie Dideriksen**.

25 MAART 2018

Afstand: 143 kilometer

• Start: Vlamertinge

• Aankomst: Wevelgem

GENT-WEVELGEM

 BELGIË



Drie dagen nadat de miniversie van Gent-Wevelgem is verreden, volgt de grote versie van Gent-Wevelgem. *Fun fact* daarbij is wel dat de grote versie 2 kilometer korter is dan de miniversie. Wat zijn we toch slecht in het kiezen van bijnamen...

Feit blijft wel dat een groot gedeelte van de Driedaagse Brugge-De Panne over dezelfde wegen voert als deze eendagskoers vier dagen later. Met de toevoeging dat in Gent-Wevelgem de Kemmelberg, net als bij de mannen, een scherpere vormt in de finale.

Gent-Wevelgem is voor de mannen gemeengoed, bij de vrouwen staat de wedstrijd pas sinds 2014 op de kalender. Nog maar één keer liep het in Wevelgem uit op een massasprint, dat was vorig jaar. Maar voor de rest is het telkens een strijd tussen een select aantal favorieten geweest.



LAATSTE 4 WINNAARS:

2014	Lauren Hall	GBR
2015	Floortje Mackaij	NED
2016	Chantal Blaak	NED
2017	Lotta Lepistö	FIN

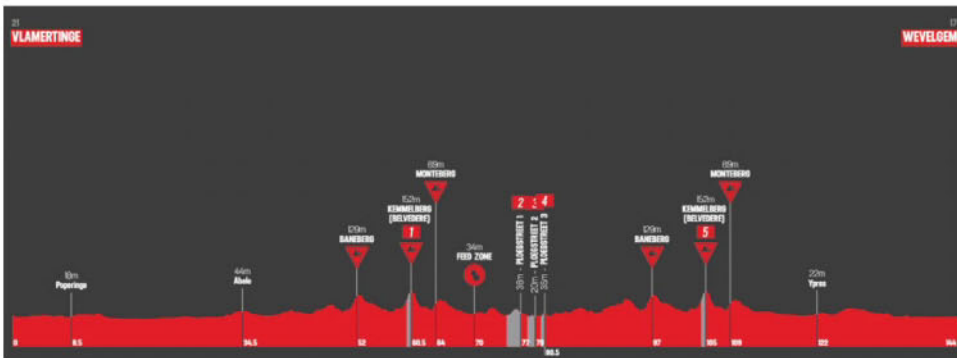


PARKOERS

Zoals al gezegd: een groot gedeelte van deze wedstrijd zal over dezelfde wegen voeren als die van de Driedaagse Brugge-De Panne. Maar met 17 heuvels en 3 *plugstreets* is dit wel echt even van een ander kaliber dan de woensdag voor deze koers.

Tussen aankomstplaats Ieper en Wevelgem is het maar een kilometertje of 30 fietsen. De 143 kilometer die tussen de start en de finish uitgetekend zijn, voeren vrijwel allemaal door dezelfde streek. Een kleine tien kilometer voert over Franse wegen en juist daar worden de onverharde stroken opgezocht.

Daarna is het aan de andere kant van de grens nog even de Kommel en de Monteberg over, waarna een calvarietocht van ruim dertig kilometer richting finishplaats Wevelgem volgt.



FAVORIETEN



Wie wordt de opvolger van de Finse **Lotta Lepistö**? Dat zou ze zomaar eens zelf kunnen zijn, want deze koers lijkt gemaakt voor een snelle vrouw met inhoud. Maar zoals we allemaal weten kan het in het zuidwesten van België ook serieus spoken. Vraag dat bijvoorbeeld maar aan **Floortje Mackaij**, die in de legendarische editie van 2015 als eerste aan de meet in Wevelgem verscheen.

Dankzij de lengte van de koers, de *plugstreets* en de pittige heuvels wordt het In *Flanders Fields* hoe dan ook een slagveld. Bij Sunweb rijden zeer veel rensters rond die dit werk als gegoten ligt. Laten we een van hen als joker voor deze koers uitspelen: **LUCINDA BRAND!**



LAATSTE 10 WINNAARS:

2008	Judith Arndt	DUI
2009	Ina Yoko Teutenberg	DUI
2010	Grace Verbeke	BEL
2011	Annemiek van Vleuten	NED
2012	Judith Arndt	DUI
2013	Marianne Vos	NED
2014	Ellen van Dijk	NED
2015	Elisa Longo Borghini	ITA
2016	Lizzie Deignan	GBR
2017	Coryn Rivera	VST

1 APRIL 2018

Afstand: 153 kilometer

• Start: Oudenaarde

○ Aankomst: Oudenaarde

RONDE VAN VLAANDEREN

 BELGIË

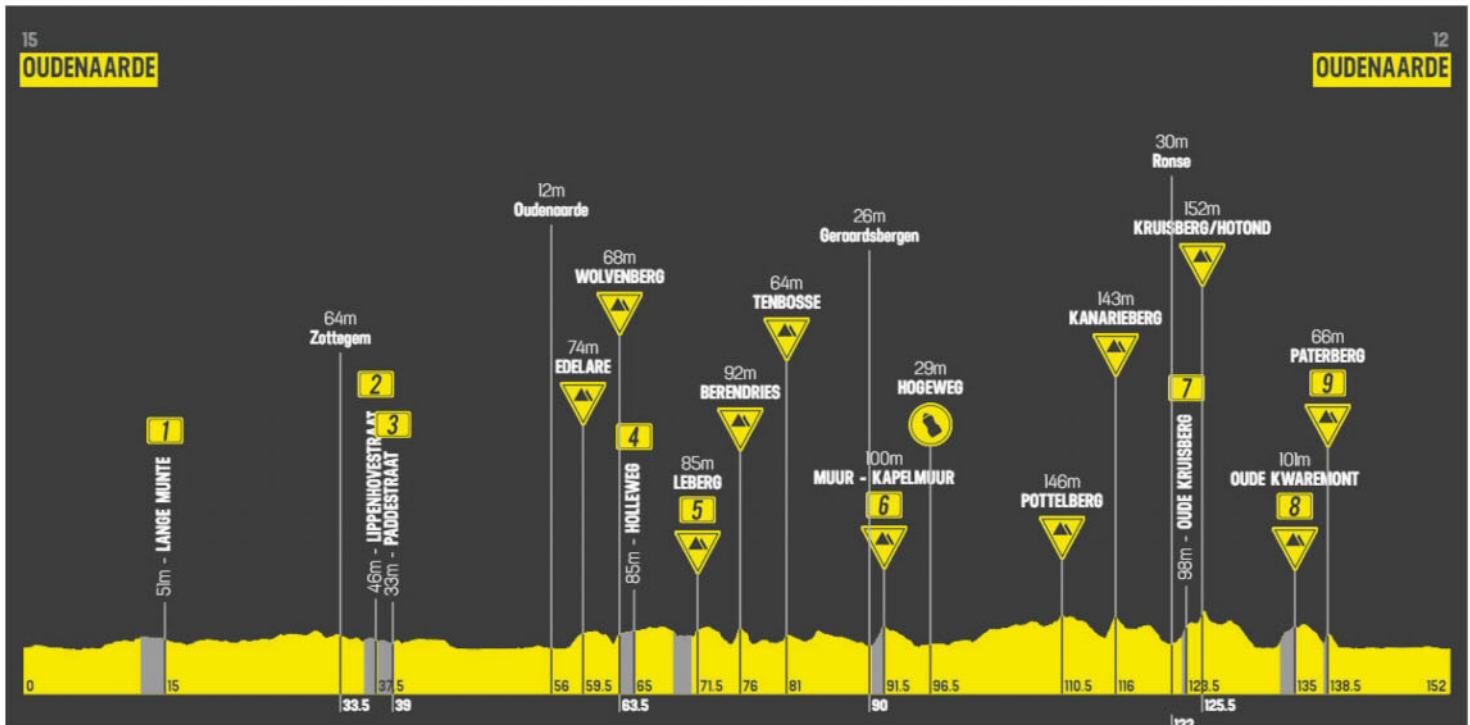


Ook bij de vrouwen is de tijd van lentekriebels voorbij: het absolute hoogtepunt van de voorjaarskalender is daar. De Ronde van Vlaanderen is de laatste van alle kasseienkoersen voor vrouwen, want er is nog altijd geen aanstalten gemaakt om Parijs-Roubaix ook voor de dames te organiseren.

Maar dat is niet erg, zei onder andere Anna van der Breggen vorig jaar in onze Tour-special. De vrouwenkalender is immers al vol

genoeg. Zo vindt de week na De Ronde namelijk gewoon de Healthy Ageing Tour plaats in ons eigen Noord-Nederland.

Het mooie aan de belangrijkste eendagskoers op de vrouwenkalender is dat deze een vrij internationaal gezelschap aan winnaars heeft voortgebracht. Iets dat voor de internationalisering en modernisering van het vrouwenwielrennen een goede tendens is. Dit jaar dan maar Christine Majerus?



PARKOERS

Net zoals de mannenversie eindigt ook de vrouwelijke Ronde van Vlaanderen in Oudenaarde. Maar de vrouwen gaan ook in hetzelfde Oudenaarde van start. Via de Lange Munte en de Lippenhovestraat wordt pas na 60 kilometer de eerste heuvel – de Achterberg – aangedaan. Dan volgt het elkaar in rap tempo op, want 30 kilometer later zijn er al 5 heuvels en 2 kasseistroken extra achter de rug.

Na ruim 90 kilometer, met nog 60 voor de boeg, is de Muur van Geraardsbergen een eerste moment waarop de vrouwen elkaar kunnen testen. Het mooie van deze wedstrijd is dat de Oude Kwaremont en Paterberg maar één keer zijn opgenomen in het parkoers, in tegenstelling tot tijdens de mannenkoers.

De Pottelberg, Kanarieberg en Kruisberg/Hotond vormen de aanleiding tot de grote finale. Na de Kwaremont en Paterberg is het nog 13 kilometer tot de streep in Oudenaarde. En daar liggen de kansen voor het grijpen. Wie voegt zich bij de groten?



FAVORIETEN



De afgelopen twee jaar werd **CHANTAL BLAAK** steeds derde. Natuurlijk zal er nog meer op haar worden gelet nu ze in de regenboogtrui rijdt, maar de klassiekersspecialist van Boels-Dolmans weet hoe ze een koers naar haar hand kan zetten. Ze is snel aan de meet, maar durft het ook tactisch te spelen.

Maar er zijn favorieten te over voor deze wedstrijd. Heeft u even? We noemen rensters als **Annemiek van Vleuten**, **Lotte Kopecky**, **Jolien D'Hoore**, **Elisa Longo Borghini**, **Lizzie Deignan**, **Ellen van Dijk**, **Gracie Elvin**, **Anna van der Breggen** en **Sheyla Gutiérrez**. Stoelriemen vast en genieten maar!

15 APRIL 2018

Afstand: 121 kilometer

• Start: Maastricht

◦ Aankomst: Valkenburg

AMSTEL GOLD RACE

 NEDERLAND



Vorig jaar werd hij weer uit het stof gehaald na een aantal jaartjes afwezigheid: de Amstel Gold Race voor dames. In 2001 kwam deze wedstrijd voor het eerst op de vrouwenkalender te staan, waarna een succesvolle editie van 2002 niet kon voorkomen dat die van 2003 voorlopig toch echt de laatste zou zijn.

De vrouwen- en mannenkoers dreigden elkaar dat jaar immers te overlappen en zo'n flater kon de organisatie natuurlijk niet gebruiken. Maar toch, 14 jaar na dato kwam

de organisatie met het nieuwsbericht dat er op 16 april 2017 toch echt weer een Amstel Gold Race voor vrouwen zou komen.

Een editie die volledig gedomineerd zou worden door de Nederlandse ploeg Boels-Dolmans. Met Anna van der Breggen en Lizzie Deignan hadden ze de nummers 1 en 2 in de ploeg. De eerste vijf rensters van de oranje formatie zaten zelfs allemaal bij de beste 16. Zullen ze dit jaar weer zo dominant zijn?



LAATSTE 10 WINNAARS:

2001	Debby Mansveld	NED
2002	Leontien Zijlaard-Van Moorsel	NED
2003	Nicole Cooke	GBR
2017	Anna van der Breggen	NED

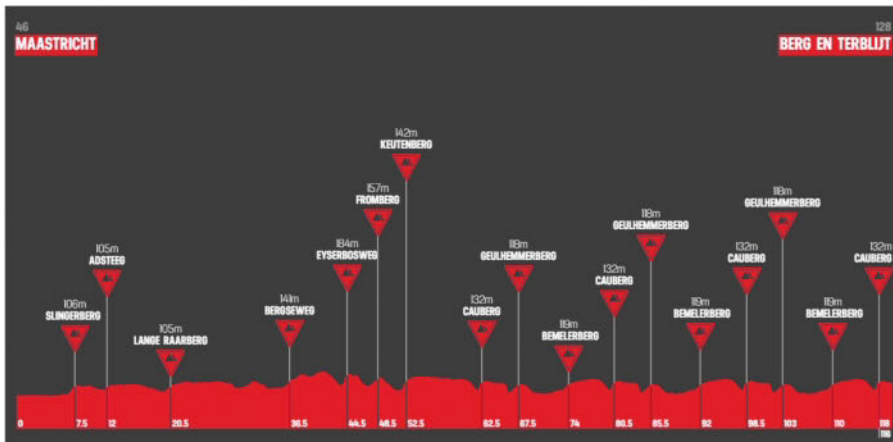


PARKOERS

De start in Maastricht is 's ochtends even nadat de mannen aan hun proef beginnen. Daarna volgen 120 zware kilometers. In geen enkele koers moeten de vrouwen zoveel hellingen overwinnen als in de Amstel Gold Race. Maar goed, dat kunnen we voor de mannen ook zeggen.

De mannen beklimmen 35 hellingen, de vrouwen doen het met de helft. 17,5 ronden we dan maar even af naar beneden, dat maakt een mooi getal van 17. Vier keer de Cauberg, drie keer de Geulhemmerberg en de Bemelerberg; dat betekent drie plaatselijke ronden.

Vorig jaar werd op 20 kilometer van de streep het verschil gemaakt, wellicht dat er dit jaar nog voor de plaatselijke rondes al op de Keutenberg voor afscheiding gezorgd kan worden. En wie weet krijgen we dan een spetterende finale.



FAVORIETEN



De Limburgse eendagsklassieker is zwaar, dat staat buiten kijf. Maar het is nu ook weer niet zo zwaar dat er bijna geen tactiek bij komt kijken. De winnares van de Amstel Gold Race moet het spelletje beheersen, en dat zijn er gelukkig genoeg.

Misschien is dit wel een ideale koers voor het sterke Canyon-SRAM-blok? De kopvrouwen kunnen tot in de finale worden bijgestaan. Daarna is het aan **PAULINE FERRAND-PRÉVÔT** en **Kasia Niewiadoma** om te excelleren. Als één van deze kleppers er vandoor is zal het voor de anderen zeer lastig zijn om terug te keren.



LAATSTE 10 WINNAARS:

2008	Marianne Vos	NED
2009	Marianne Vos	NED
2010	Emma Pooley	GBR
2011	Marianne Vos	NED
2012	Evelyn Stevens	VST
2013	Marianne Vos	NED
2014	Pauline Ferrand-Prevot	FRA
2015	Anna van der Breggen	NED
2016	Anna van der Breggen	NED
2017	Anna van der Breggen	NED

18 MAART 2018

Afstand: 119 kilometer

● Start: Huy

○ Aankomst: Huy

WAALSE PIJL

 BELGIË

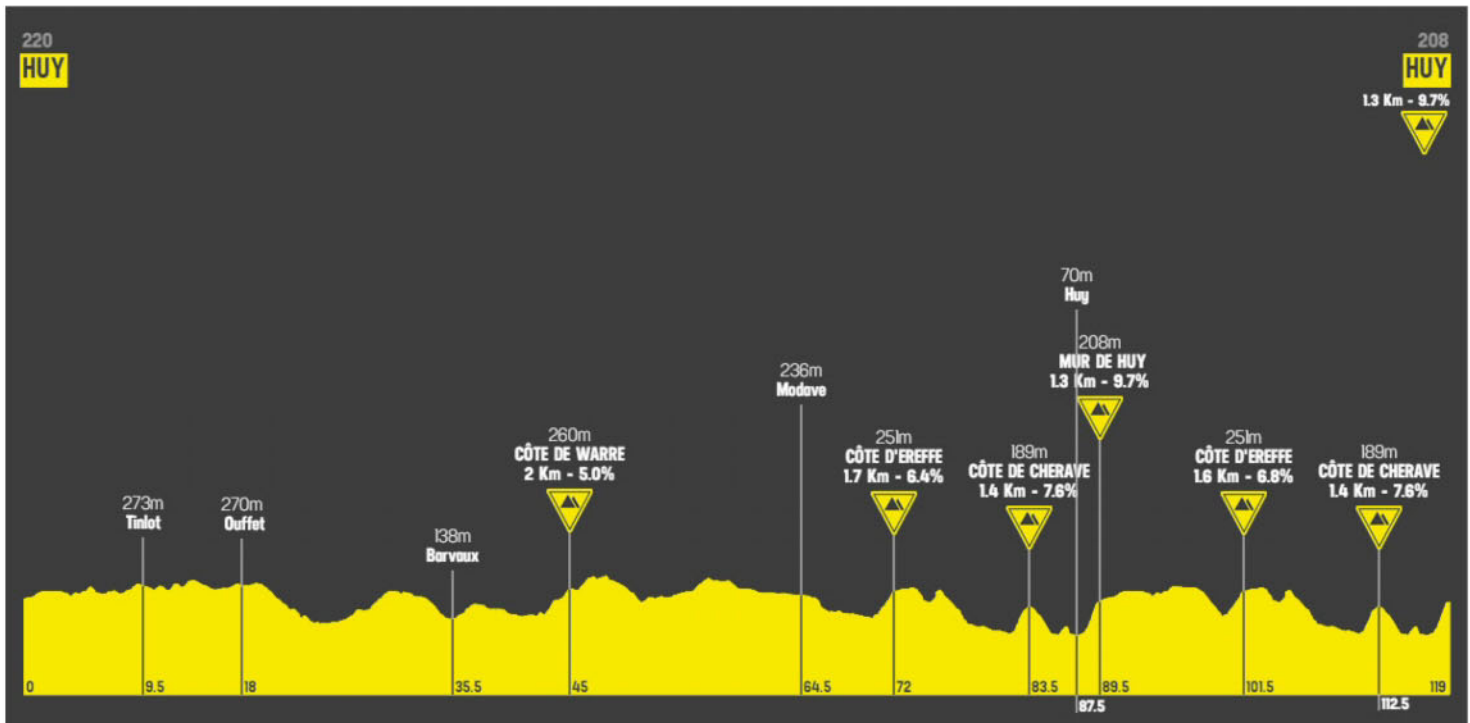


Bij de mannen kunnen we de winnaar ieder jaar steevast invullen. Alejandro Valverde deelt het podium – na de aankomst op de Muur van Huy moeten de winnaars van de mannen en vrouwen immers met elkaar het podium op – al jaren met Anna van der Breggen.

En de laatste tien jaar is de Flèche Wallonne Féminine, zoals deze koers in het Frans zo mooi heet, sowieso wel een Nederlands feestje. Buiten Emma Pooley, Evelyn Ste-

vens en Pauline Ferrand-Prevot was het steeds de Zwolse renster of Nederlands' grootste wielrenster Marianne Vos die aan het langste eind trok.

Een aantal jaar vormde de Waalse Pijl de enige heuvelklassieker voor de vrouwen, maar sinds vorig jaar zijn daar dus de Amstel Gold Race en Luik-Bastenaken-Luik bij gekomen. Een onvervalste treble volgde voor Van der Breggen, kan ze dat dit jaar weer?



PARKOERS

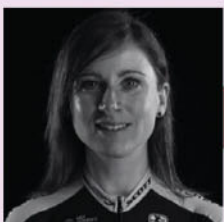
Wellicht is voor de dames deze koers de zwaarste van de drie Ardennenklassiekers. Ze hebben immers allemaal ongeveer dezelfde lengte, dus ligt het puur aan het parkoers wat op de rensters te wachten ligt.

En de Muur van Huy heeft op het vrouwenpeloton een grotere impact dan op de mannen. Wat natuurlijk geen negatieve kritiek is, want het zorgt juist voor een mooiere koers en meer dames die voor de Chemin des Chapelles al weg willen zijn van hun collega's.

Met twee keer het plaatselijke parkoers hebben de rensters genoeg tijd om het hele peloton op de pijnbank te leggen. Al zou een keertje met een grote groep aan de Muur van Huy beginnen ook wel wat hebben.



FAVORIETEN



De vraag is: wie gaat **Anna van der Breggen** hier kloppen? De koningin van de Ardennen won de afgelopen drie jaar al in Huy en gezien haar kwaliteiten is het niet meer dan logisch te denken dat het goudhaantje van Boels-Dolmans voor het vierde jaar op rij op haar troon bovenop de Muur van Huy mag gaan zitten.

Toch zijn er ook anderen in het peloton die heel hard die ongezellig steile slotmuur kunnen bedwingen. Denk bijvoorbeeld aan **ANNEMIEK VAN VLEUTEN**. De wereldkampioene tegen de klok is als geen ander in staat om dwars door de pijngrens te beuken. En laat de Waalse Pijl nu net een koers zijn waar dat een uiterst handige eigenschap is.

22 APRIL 2018

Afstand: 136 kilometer

• Start: Bastenaken

◦ Aankomst: Luik

LUIK-BASTENAKEN-LUIK

 BELGIË



Het slot van het Ardense drieluik, het slot van het voorjaar: net als bij de mannen volgt dat op de Rue des Français in Ans, een wijk in Luik. Vorig jaar werd niet alleen sinds 14 jaar weer een Amstel Gold Race voor vrouwen georganiseerd, maar ook was er de eerste editie van Luik-Bastenaken-Luik.

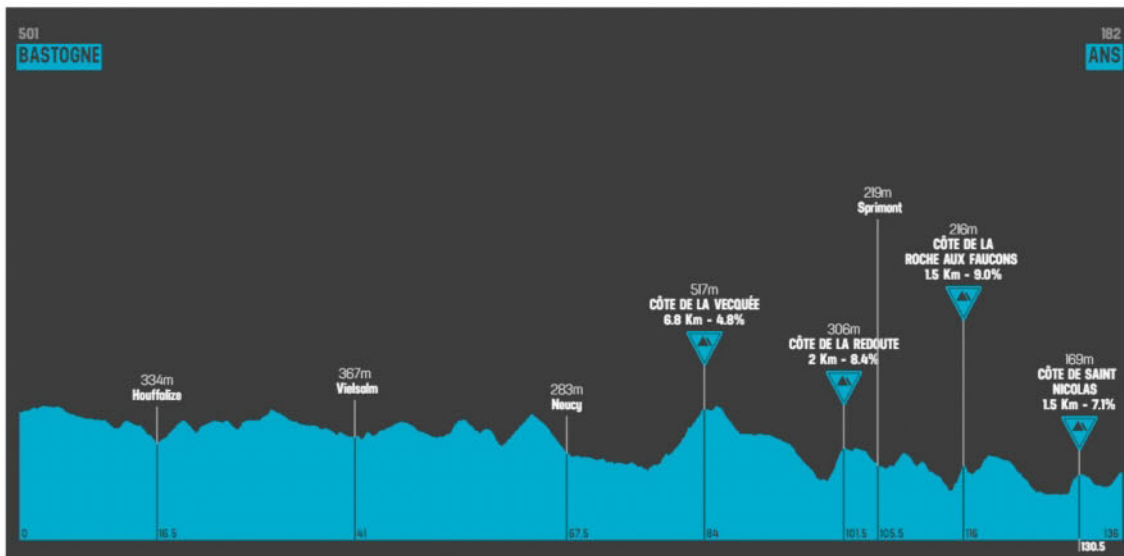
Een koers die lang gesloten bleef en pas in de echte finale tot ontbranding kwam, net als bij de mannen. Op de Côte de Saint-Nicolas

bleef een kleine groep over, waarna Anna van der Breggen opnieuw van de meerderheid van Boels-Dolmans gebruik maakte om een solo op poten te zetten.

En de Nederlandse werd niet meer teruggehaald, zoals ook in de Amstel Gold Race en Waalse Pijl het geval was. Een onvervalste *treble*, een unicum in het vrouwenwielrennen. En maar logisch ook, want vorig jaar was dus de eerste versie van Luik-Bastenaken-Luik. Dit jaar wel live op televisie?



LAATSTE WINNARES :
2017 Anna van der Breggen NED



PARKOERS

Het grappige aan Luik-Bastenaken-Luik voor vrouwen is dat de naam Luik-Bastenaken-Luik eigenlijk helemaal geen betrekking heeft op de koers voor dames. Ze zouden deze klassieker gerust Bastenaken-Luik mogen noemen.

Want de start is in de stad der Bastogne-koecken. Op weg naar de finish in Ans liggen er maar vijf hellingen op de rensters te wachten, maar dat zijn niet de minste. De zwaarste en meest bepalende heuvels bij de mannen maken deel uit van deze klassieker voor vrouwen.

De Vecquée en Redoute vormen een prachtig voorgerecht, waarna op de Roche-aux-Faucons, Saint-Nicolas en de Côte d'Ans gevochten zal worden om de winst. May the best woman win!

FAVORIETEN



Ook in de laatste der Ardennenklassiekers is **Anna van der Breggen** de titelverdediger. En hoewel het geen gekke gedachte is dat ze bovenop de Côte d'Ans opnieuw een feestje mag vieren, is het evengoed mogelijk dat er nu een collega wint.

MEGAN GUARNIER en **LIZZIE DEIGNAN** zijn namelijk ook namen om serieus rekening mee te houden in *La*

Doyenne. De kracht van het collectief heeft Boels-Dolmans al vaker succes opgeleverd.

Als je voor elkaar door het vuur durft te gaan is er veel mogelijk. En ze moeten ook wel, want de concurrentie ligt ook in deze tweede Luik-Bastenaken-Luik op de loer. Een type als **Elisa Longo Borghini** moet je namelijk geen centimeter ruimte geven. Wees daar maar zeker van.

WIELER

revue



VOLG ONS ONLINE OP:



#wielerrevue



/wielerrevue

Laat ons weten
wat je van dit
nummer vond!



@wielerrrevue



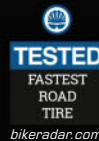
wielerrrevue.nl



SCHWALBE  **PRO ONE**

"De snelste raceband"

Ontwikkeld voor een topprestatie draagt de Pro One de energie van de wielrenner compromisloos over op de weg. Maximale versnelling door de extra lichte MicroSkin constructie, uitstekende grip en minimale rolweerstand. Dit alles staat voor een dynamische rijervaring. De all-round bescherming tegen lekrijden en insnijdingen zorgt voor meer zekerheid. Tubeless technologie voor maximale prestatie. www.schwalbe.com





DYLAN VAN BAARLE

**'VOOR HET GELD
HAD IK NIET NAAR
SKY GEHOEVEN'**

Dylan van Baarle maakte deze winter de overstap naar Team Sky, de grootste en rijkste ploeg van het peloton. In gezelschap van wereldtoppers als Michal Kwiatkowski, Gianni Moscon en Geraint Thomas gaat de 25-jarige Zuid-Hollander de klassiekers in. Vorig jaar was Dylan al dichtbij het podium van de Ronde van Vlaanderen, dit seizoen wil hij het laatste stapje zetten richting de absolute wereldtop. 'Ik ben niet iemand van bravoure, maar ik weet wel wat ik wil.'

Tekst: Willem Sipkema Beeld: Cor Vos

Je hebt je eerste koersen achter de rug voor je nieuwe ploeg. Was dat spannend?

“Toch wel. Sky is de grootste ploeg ter wereld en dat wekt bij mij ook wel een beetje spanning op. Alles is tot in de puntjes geregeld. Zo was er in de Ruta del Sol gewoon een kitchen truck waar we als ploeg gingen eten. Aan dat soort dingen merk je dat alles net wat professioneler is dan bij andere ploegen. Het blijft gewoon een lopend buffet, maar de ploeg heeft alles onder controle wat betreft voeding.”

Hoe was de sfeer in de Ruta del Sol? Froome lag toch behoorlijk onder vuur tijdens die wedstrijd.

“Het was een stuk drukker bij de bus dan op Mallorca, maar toch was de sfeer best wel relaxed. Froome maakt op mij een rustige indruk en hij heeft gewoon heel veel zin om te koersen. Je zou misschien verwachten dat het er aan tafel de hele tijd over zou gaan, maar het tegenovergestelde was het geval. Als hij er zelf niet over begint, doe ik dat natuurlijk ook niet.”

‘IK HEB TOT NU TOE NOG NIET LATEN ZIEN EEN GROTE KOPMAN TE ZIJN’

Hoe is de winter verlopen. Ben je tevreden over je vorm?

“Goed. Ik was tevreden over mijn vormpeil in de Ruta del Sol en ik hoop dat ik die stijgende lijn erin kan houden tot de klassiekers. Er zijn niet zo heel veel kansen voor renners zoals ik, dus als je een keer een kans krijgt moet je die meteen grijpen.”

Trok je veel met Wout Poels op tijdens de trainingskampen afgelopen winter?

“Eigenlijk niet. Natuurlijk is het wel makkelijker communiceren met Wout dan met de anderen, maar toch zit daar weinig verschil tussen. Hij houdt niet m’n handje vast hoor. (Lacht)

Hoe kijk je terug op 2017?

“Ik heb weer een stap gezet ten opzichte van het jaar daarvoor. Natuurlijk had ik graag een overwinning gehad, maar ik ben niet de enige renner die niks gewonnen heeft. Als klassiek renner is het sowieso erg moeilijk om een wedstrijd te winnen. Toch is dat wel mijn doel dit seizoen. Ik kan niet zeggen dat het echt frustrerend was om net het podium te missen in de Ronde van Vlaanderen. Ik heb alles gegeven in de achtervolging met Greg Van Avermaet en dat heeft me de kop gekost in de sprint. Mis-

schien had ik me iets meer moeten sparen en het werk aan Van Avermaet over moeten laten, maar dat zit niet echt in m’n aard. Ik rijd altijd om te winnen en dan moet je risico’s nemen.”

Was die Ronde van Vlaanderen jouw definitieve doorbraak naar de wereldtop?

“Het hele voorjaar heeft mij de bevestiging gegeven dat ik bij de wereldtop hoor. Ook in Dwars door Vlaanderen en Harelbeke reed ik top-10 dus daarmee liet ik zien over een



Op weg naar de vierde plek in de Ronde van Vlaanderen

constante topvorm te beschikken. Ik kan in elke Vlaamse klassieker kort rijden en dat geeft me zelfvertrouwen voor dit voorjaar. Ik moet het kopmanschap aankunnen bij een ploeg als Sky.”

Toch zul je soms ook het kopmanschap moeten delen met renners als Michal Kwiatkowski, Gianni Moscon en Ian Stannard. Niet de eersten de besten.

“Zeker niet. In Het Nieuwsblad was ik wel kopman, maar in de klassiekers die komen gaan zal de ploeg nog sterker zijn. Ik moet

die vrije rol in Vlaanderen en Roubaix nog maar zien af te dwingen.”

Kwiatkowski was in de Algarve alweer indrukwekkend. Die komt straks in de Ronde van Vlaanderen ook aansluiten.

“Inderdaad. Die zal dan ook wel kopman zijn hoogstwaarschijnlijk. Maar ik denk ook dat ik het beste functioneer vanuit een vrije rol.”

Jij bent niet iemand die met de vuist op tafel slaat?

“Nee, dat zit niet echt in m'n karakter. Daar komt bij dat ik tot nu toe nog niet heb laten zien die grote kopman te zijn. Dan ga je het ook niet van de daken schreeuwen. Althans, ik niet.”

Zie je duidelijke verschillen ten opzichte van je vorige ploeg Cannondale?

“Wat betreft het klassieke voorjaar zijn Sky en Cannondale wel met elkaar te vergelijken. Ik denk dat Sky in de breedte wat sterker is, maar dat moeten we dit voorjaar nog



wel laten zien natuurlijk. Bij Sky hebben we vier renners die voor de overwinning mee kunnen strijden terwijl dat er bij Cannondale hooguit drie waren.”

In augustus had je net bijgetekend bij Cannondale toen even later bekend werd dat er geen sponsor meer was. Was er sprake van paniek?

“Leuk is anders inderdaad. Gelukkig stelde mijn manager me meteen gerust dat er genoeg ploegen geïnteresseerd waren. Toch heb ik wel een tijdje gehoopt dat de ploeg doorging, want we hadden een goed team. Maar toen het te lang duurde heb ik een beslissing genomen. Als Sky langskomt is dat ook wel een hele eer natuurlijk.”

Urán was ook even terug op de markt, maar die is uiteindelijk toch gebleven.

“Klopt, maar dat is ook gewoon een geldkwestie geweest.”

Is het voor jou naast een sportieve stap ook een financiële stap voorwaarts?

“Nee hoor. Als geld het belangrijkste was geweest, had ik beter bij Cannondale kunnen blijven.”

Tour

Hoewel Van Baarle eerst en vooral bekend staat als klassiek renner stond hij de laatste drie jaar stevast aan de start van de Tour. Zonder hoge pieken of diepe dalen reed Van Baarle de Franse rittenkoers keurig uit. De vraag is of hij straks door de strenge selectie van Team Sky komt als in juni de ploeg wordt samengesteld.

“We willen met Sky zowel de Giro als de Tour winnen. Dus is de leiding nu druk bezig om twee verschillende ploegen samen te stellen. Ik kom zeker in aanmerking voor de Tour, maar voorlopig houdt dat me niet echt bezig. Pas na de klassiekers ga ik proberen me in beeld te rijden voor de Tour.”

Je zei vorig jaar dat je jezelf nog aan het ontdekken bent als coureur. Betekent dat dat je ook in kleinere rittenkoersen ambities koestert?

“Zeker. Wedstrijden als de BinckBank Tour liggen me goed en daar probeer ik ook elk jaar te scoren, hoewel dat best moeilijk is als je vermoeid uit de Tour komt. Rittenkoersen met een behoorlijke tijdsrit en niet al te hoge bergen moeten mij gewoon goed

‘IK HEB DE OLYMPISCHE SPELEN IN MIJN ACHTERHOOFD’



liggen. Daar kan ik scoren. Maar Parijs-Nice en Tirreno-Adriatico zijn bijvoorbeeld echt te lastig voor me. Daar ben ik gewoon te zwaar voor. Bergop kom ik dan tekort.”

Je ambities reiken verder dan alleen de weg hè? Zo wil je op de volgende Zomerspelen op het onderdeel ploegkoers uitkomen.

“Ja, daar moet de ploeg het natuurlijk ook mee eens zijn. Maar ik verwacht geen problemen. Ik vind het erg leuk om op de baan te rijden en ik deed in januari voor de derde keer mee met de Zesdaagse van Rotterdam

met Niki Terpstra. Dat ging erg goed en het smaakte naar meer. Ik zie de baan als een heel goede voorbereiding op de weg, alleen veel wegploegen zijn het daar niet mee eens. Sky staat er helemaal achter, maar bij Cannondale was het altijd wel een probleem. Bij Sky hebben ze ook een grote traditie van baanrenners dus daarom is het voor mij ook gemakkelijker. Ik wil in elk geval de Zesdaagse blijven rijden de komende jaren.”

En wat betreft de Spelen van Tokio?

“Dat is zeker een droom om daar te kunnen rijden. Ik moet het er nog eens met de



bondscoach over hebben hoe hij het voor zich ziet. Misschien kunnen we dan een plan maken richting Tokio. In de Zesdaagse rijd ik samen met Terpstra, maar op de Spelen zou dat met een sneller type renner moeten zijn. Iemand als Wim Stroetinga bijvoorbeeld. Het is nog niet gezegd dat ik naar de Spelen ga, maar dat scenario heb ik wel in mijn achterhoofd.”

Wanneer is dit voorjaar geslaagd voor jou?

“Ik wil op het podium rijden in een klassieker, maar als ik vierde word na zo’n wedstrijd als vorig jaar dan ben ik ook tevreden.

Misschien baal ik dan iets harder als afgelopen jaar, maar ik kan moeilijk zeggen dat de koers dan mislukt is.”

Ik heb bij jou de indruk dat je jouw emoties altijd in bedwang houdt. Zowel bij winst als verlies. Klopt dat?

“Ik ben rustiger dan veel andere renners ja, dat klopt. Ik kan me snel over teleurstellingen heen zetten en ook bij overwinningen loop ik niet snel met m’n hoofd in de wolken. Ik ben gedurende mijn carrière geleidelijk aan sterker geworden en het helpt als je niet bij de eerste de beste tegenslag bij de pakken neer gaat zitten.”

DYLAN VAN BAARLE

GEBOREN:

21 mei 1992 in Voorburg

PLOEGEN:

- 2011-2013 Rabobank Development Team
- 2014 Garmin-Sharp
- 2015-2017 Cannondale
- 2018-Heden Team Sky

BELANGRIJKSTE OVERWINNINGEN:

- Tour of Britain (2014)
- Nederlands Kampioen Beloften Wegrit & Tijdrit (2013)



Vergeeten renner

STEFFEN WESEMANN

Tekst: Matthijs Klerkx Beeld: Cor Vos

Als in 1991 Team Deutsche Telekom wordt opgericht, is het nog een zootje ongeregeld. Pas een jaar later, wanneer Walter Godefroot ploegleider van dienst wordt, komt er organisatie in de roze telefonieploeg.

Doel van Team Deutsche Telekom: Duitsers wielkoersen laten winnen. Jong, oud, klein, groot: Duitsland moet een groot wielerland worden, want dat is het tot op dat moment niet.

Dus wordt er ook jong talent gescout en in de Duitse jeugdcategorieën zingen drie namen rond. Drie namen die alles aan flarden rijden. Twee van hen worden de grootste Duitse wielrenners uit de geschiedenis tot nu toe: Jan Ullrich en Erik Zabel.

Ullrich is een feestbeest, maar het grootste talent van allemaal. Zabel is het minst getalenteerd van de in totaal drie namen, maar heeft een ijzeren discipline. Er is één renner die tussen hen door fietst: Steffen Wesemann, uit het dorp Wolmirstedt in Sachsen-Anhalt.

Bij de profs sluit Wesemann in 1993 aan. Bij Team Deutsche Telekom. Het lukt maar moeilijk om de prestaties uit de jeugd te evenaren. Immers rijden sinds dat jaar een aantal renners volledig opgevoerd rond. Tijd voor de Duitse ploeg om een dopingsysteem op te zetten.

Dat gebeurt in Frankfurt en zo worden een aantal renners aangestoken, omdat ze ineens goed gaan presteren.

De eerste keer dat Wesemann zichzelf kan laten zien, is in het voorjaar van 1995. Hij wordt tweede in de E3 Prijs. Daarna duurt het lang voor hij weer aan het front verschijnt.

Duidelijk is dat Wesemann niet van de brommers houdt. Pas in 2000 lukt het hem om een heel voorjaar bij de besten te zijn. Tweede in de Omloop Het Volk en zijn eerste zege – in de Rund um Köln – zijn het resultaat. Een week na zijn eerste winst is er meteen zijn tweede, in Zwitserland.

Ondanks dat hij nog een aantal keer het podium rijdt, in 2002 wordt hij in de stromende regen tweede op drie minuten van Johan Museeuw, is Wesemann nooit echt een favoriet. Niemand houdt geweldig veel rekening met de Duitser.

Dat verandert allemaal op 4 april 2004. 4/4/2004.

Mooier wordt het niet.

De Vlaming Leif Hoste van Lotto-Domo zit al vroeg in de finale in de kopgroep. Hij blijkt ijzersterk.

Op de Muur van Geraardsbergen wordt de kopgroep ingelopen. Dave Bruylandts neemt de kop, Hoste volgt. Vanuit de achtergrond komt een kleine renner in een roze tenue alsmat dichter naar de kop van de koers gereden.

Steffen Wesemann.

De Duitser rondt als eerste de top en ziet twee Vlamingen met hem mee komen. Een groep met onder meer Leon van Bon en Erik Dekker komt dicht, maar zal het gat met de drie koplopers nooit helemaal dicht fiet- sen.

Net als de rest.

De drie draaien rechtsaf de finishstrook in Meerbeke op. Hoste is veel te nerveus en gaat te vroeg aan. Een roze tricot verschijnt op kop.

Steffen Wesemann.

Binnen een aantal klappen zorgt hij ervoor dat zijn carrière niet meer stuk kan. Hij wordt na Rudi Altig in 1964 de tweede Duitser ooit die de Ronde van Vlaanderen wint.

Het enige wat we daarna nog van Wesemann vernemen is een verandering naar de Zwitserse nationaliteit, om in 2005 toch maar aan het wereldkampioenschap mee te kunnen doen.

En als Zwitser rijdt hij een jaar later naar de tweede plek in de Amstel Gold Race.

In de knotsgekke editie van Parijs-Roubaix in 2007 wordt de Zwitser derde. Daarna horen we niks meer van een van de grootste Duitse talenten uit de jaren '90.

KEIZWARE NEDERLANDSE KASSEIEN

De Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix spreken door de kasseistroken het meest tot de verbeelding van een wielervriend. Maar wie denkt dat je voor het betere keienwerk per se naar België of Frankrijk moet, heeft het mis. Ook in Nederland wordt sinds mensenheugenis over stenen gereden.

Tekst: Tim de Vries Beeld: Frank van 't Hof



De paaszondag van het jaar 2001 is er één om vrij snel te vergeten. Het regent de hele dag zo ontstellend hard dat ik er niet eens aan denk om naar buiten te gaan. Met de familie kijken we naar Parijs-Roubaix. Ik krijg spontaan medelijden met al die met modder besmeurde renners die zich een weg naar de plaatselijke wielersbaan van Roubaix banen.

De Franse wegen zijn spekglad, dus er wordt veelvuldig gevallen. Maar er zijn er ook die heel hard over de Franse wegen jagen. Servais Knaven rijdt die dag het hardst van allemaal. Bij een spoorwegovergang op een kilometer of tien voor de streep rijdt hij definitief weg van renners als George Hincapie en Johan Museeuw.

Vol bewondering kijk ik hoe meneer Knaven als eerste over het befaamde hupje de piste oprijdt. Met stijgende verbazing zie ik hoe hij de moeite neemt om de sponsors op zijn tenue zichtbaar te maken. Op het moment dat commentator met dienst Mart Smeets de woorden 'dankjewel Servais' uitspreekt als hij de finish passeert neem ik me plechtig voor om daar zelf eens in die contreien te gaan rijden. Ik ben gegrepen door het uiterst hardnekkige kasseienvirus.

Voor velen blijft het bij een belofte. Maar niet voor mij.

Dik veertien jaar na 'De Dag Waarop Servais Knaven Parijs-Roubaix Won' rijd ik er zelf. Samen met twee wielervrienden besluit ik een dag gek te doen en naar het noorden van Frankrijk af te reizen. Het blijkt één van de beste slechte ideeën in mijn leven.

Mijn eerste kasseienstrook is het Bos van Wallers. Heen en terug. Ik heb op bepaalde momenten het gevoel dat mijn darmen van plaats wisselen met mijn longen. Korte tijd begin ik zelfs te geloven dat ik op wonderbaarlijke wijze in een drillboor ben getransformeerd. Het was Ernest Hemingway die ooit schreef dat je op de fiets een landschap pas echt goed in je op kunt nemen. Volgens mijn theorie heeft hij dit opgeschreven nadat hij een lekkere kasseienstrook op één van zijn fietstochten tegenkwam.

Sinds mijn bezoek aan de Hel heb ik nu nog meer een gevoel bij plekken als Orchies, Warlaing en Sars-et-Rosières. Van de daaropvolgende weken weet ik me vooral de

pijn in mijn armen te heugen. Pas drie weken later ben ik weer enigszins in staat om een pen op normale wijze vast te houden.

Is de liefde na de tocht over l'Enfer du Nord bekoeld? Integendeel. Want net als veel wielersprofs is mijn liefde voor de kassei alleen maar groter geworden na een paar uur afzien. Als je er overheen rijdt haat je het; vraag je jezelf af waarom niet gewoon een rustig rondje in de buurt naar een gezellig terras hebt gereden. Maar 's avonds, als je na een stevige maaltijd de tocht nog eens rustig overdenkt weet je dat je terug wilt. Je wilt opnieuw dat gevoel ervaren.

Zo gezegd, zo gedaan

Helaas is een nieuwe trip naar de Noord-Franse kasseien er voorlopig nog niet van gekomen. Gelukkig heb ik de Haaghoek, de Paddestraat en de Mariaborrestraat dankzij de Ronde van Vlaanderen voor wielertoeristen wel met een bezoekje kunnen vereren om opnieuw te kunnen proeven van het betere kasseienwerk. En hoewel die kinderkopjes niet van het niveau 'Arenberg' waren deden ze op het einde toch flink zeer.

Maar helaas, hoe goed ik op mijn fietsrondjes ook zocht; het echte stoempwerk over stenen zat er niet bij. Karrensporen die in een koers à la Tro-Bro Léon niet zouden misstaan kwamen er nog het meest in de buurt.

Maar échte kasseien?

Nee meneer.

Beter dan een paar honderd meter langs de stadsmuur van Zwolle werd het niet voor mij. Toegegeven, het stuitte wellicht iets meer dan de Espace Charles Crupelandt die vlak voor de wielersbaan van Roubaix is aangelegd ter meerdere eer en glorie van alle winnaars van de helletocht, maar dat was het dan ook wel. Daar doe je het niet voor.

Toen ik Martijn Sargentini vorig jaar tijdens de Grote Prijs van Brabant ontmoette hoorde ik hem al enthousiast praten over zijn boek dat in het voorjaar van 2018 zou verschijnen. Het zou gaan over door de wielersport nog onontdekte kasseistroken in Nederland.

Ik wist van het bestaan van enkele stroken in Drenthe, Zeeland, Noord-Holland en Brabant en besloot dat het hoog tijd werd

'IN NEDERLAND VIND JE GEEN KASSEIWEG VAN HET NIVEAU VAN CARREFOUR DE L'ARBRE'

RECHTS

Lekker losrijden op de Homsseweg in Hooge Zwaluwe



om daar eens een paar van uit te proberen. En dus kon een tweede ontmoeting met Martijn niet uitblijven.

Op de zaterdag voor de Omloop Het Nieuwsblad was het zover.

Spaken uit de velgen

Ik trek mijn warme wielerkloffie uit de kast en zet koers richting het zuiden. De zon is van de partij en het heeft veel weg van een eerste lentedag, zeker als ik in het centrum van Oosterhout fotograaf Frank van 't Hof en Martijn de hand schud.

De zon maakt ons een goedgemutst gezelschap.

Onder begeleiding van een stel vogels klikken we in onze pedalen en rijden we richting de eerste kasseienstrook van de dag. Ik ben benieuwd wat me te wachten staat. Valt het mee of valt het juist enorm tegen?

“In Nederland vind je geen kasseiweg van het niveau Carrefour de l'Arbre”, begint Sargentini, planoloog van beroep, direct met een niet onverwachte, maar toch enigszins teleurstellende mededeling.

Dat was ooit wel anders, leert hij mij.

“Hennie Kuiper heeft me verteld over een strook die er zo slecht bij lag dat de spaken uit zijn velgen sprongen. Hij had het toen niet over Mons-en-Pévèle of het Bos van Wallers, maar over een strook in Nederland.”

Helaas is die stuiterweg allang niet meer. De scheeffiggende kinderkopjes werden bedolven onder een laag asfalt. De nieuwe tijd, net wat u zegt. En nog altijd moeten kasseien plaatsmaken voor klinkers, teer en beton. En dan zijn er nog de stroken die langzaam, maar onherroepelijk in de bodem verdwijnen. In het noorden van Frankrijk is er een groep enthousiastelingen die de kasseien van Parijs-Roubaix beschermen. De vrijwillige stratenmakers die we kennen als Les Amis de Paris-Roubaix maken de helletocht ieder jaar mogelijk. Zij zijn de echte dwang arbeiders van de weg. Zonder hun inspanningen kan het snel gedaan zijn met het Franse wielmonument.

Bos van Wallers

In Nederland kennen we geen Parijs-Roubaix. Vriend worden van de Ronde van Drenthe is tegen betaling wel mogelijk, maar die vrienden benutten niet elk vrij uurtje om in de bossen bij Gasselte een keienweg van de ondergang te redden.

“En zo zijn er veel meer wegen waar we binnen een aantal jaren niet meer op kunnen rijden”, zegt Sargentini. Als voorbeeld noemt hij het Staatsbos, dat de boswachterij van Gieten-Borger doorkruist. Zware wagens hebben hun werk daar al bijna volbracht, want veel keien (in Drenthe spreek je van keien) zijn al in de bodem gedrukt. Voor een simpele racefietser is de zes kilometer lange keienrij al voor een groot deel onbegaanbaar en het is nog maar de vraag hoelang je er met een mountainbike nog leuk overheen kunt rijden. Zonde, want uit het naslagwerk van Sargentini blijkt dat het Staatsbos de langste strook van Nederland is. Kan die zomaar verdwijnen? “Ja”, luidt het simpele antwoord.

Martijn, Frank en ondergetekende doen op onze tocht door het Noord-Brabantse land enkele kasseienstroken aan die er nog wel zijn. De Kloosterdreef in Oosterhout is de eerste die op ons pad komt. Het is nog geen vierhonderd meter, maar dat is genoeg om te



voelen dat we hier wel met echte stenen te maken hebben. Terwijl ik mijn vingers op aritmische wijze tegen het stuur hoor tikken waan ik mij op de Brabantse bomenlaan met een beetje fantasie voor even op de stenen van Arenberg. Is dat een mijntoren daar in de verte?

Aan het einde van dit opwarmertje leg ik mijn hersenspinsel voor aan de expert in ons midden, die voor zijn boek met veel renners heeft gesproken. “Vraag de gemiddelde Nederlandse coureur een kasseienstrook

binnen de landsgrenzen en er volgt meestal een antwoord in de trant van ‘echte kasseien vind je in Roubaix’. Punt. Zelfs over Vlaamse wedstrijden wordt amper gesproken als het over kasseien gaat. Raar eigenlijk. Als we het over klimmen hebben praten we toch ook niet alleen maar over de Mont Ventoux.”

Na enig doorvragen blijken er in de hoofden van de coureurs toch heel wat herinneringen aan het betere Hollandse stuiterwerk rond te zwerven. Sterker nog: als renner ontkom je er in ook Nederland niet aan.

Neem nu de Watertorenstraat in Dongen, een driesterrenstrook van 750 meter die we ook aandoen op onze fietstocht door het Brabantse land.

Om de Ronde van Midden-Brabant te winnen moesten mannen als Jelle Nijdam, Jean-Paul van Poppel, Karsten Kroon toch maar mooi over deze weg jakkeren. Zouden ze toen ze over de strook om de overwinning streden oog hebben gehad voor de watertoren, die tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog ternauwernood van de ondergang kon worden gered door dap-



pere verzetsstrijders? Zouden ze bij de aanblik van het 45 meter hoge gevaarte de pijn van toen opnieuw in hun benen voelen? En, ook niet onbelangrijk, zouden ze dit toen een echte kasseienstrook hebben gevonden?

Als ik zelf de watertoren passeer merk ik dat ik drie sterren best gerechtvaardigd vind. Leden van het stratenmakersgilde die in paniek raken van één verkeerd gelegde steen komen hier beter niet. En zoals de Watertorenstraat zijn er nog zoveel meer

wegen. Want door heel Nederland wordt gekoerst over stenen. “Zo is de Munnikenweg even buiten Alkmaar vaste prik in de Ronde van Noord-Holland”, legt Sargentini uit terwijl Van ’t Hof zich ontfermt over zijn fotocamera.

“Iedereen die vroeger de Jeugdtour in Assen heeft gereden weet zich de Drentse keien vast nog wel te herinneren. Of ga maar eens naar het Kasseien criterium van Eijsden”, geeft hij me als tip mee. “En in Zeeuws-Vlaanderen is er eigenlijk geen

koers waarin het peloton geen strook voor de kiezen krijgt.”

De twinkeling in zijn ogen als ik het Zeeuwse plaatsje Philippine noem leert me dat daar in de buurt enkele van zijn persoonlijke favorieten in het landschap verscholen liggen.

Slechte reputatie

Mijn favoriete strook van de dag moet dan nog komen. Die volgt als we de Hoge Zeedijk oprijden. Het is een weg die me qua keien nog het meest doet denken aan de secteur





Ook een fors
man verliest
weleens zijn
evenwicht

die tussen Wallers en Hélesmes ligt, beter bekend als Pont Gibus. Stelt u zich als zeer gewaardeerde lezer van dit blad niet te veel voor van mijn tempo, maar echt stilvallen deed ik nu ook weer niet helemaal. De kilometerteller bovenop mijn stuur maakt melding van een snelheid die net boven de dertig kilometer per uur ligt. Na een paar minuten voel ik mijn onderarmen tintelen als resultaat van de inspanning.

De zaterdag voor de Omloop gaat de boeken in als een uiterst prettige dag, maar de Hoge Zeedijk doet zeker zijn best om die iets

minder aangenaam te maken. “Je hebt geluk dat er geen wind staat”, zegt Frank, die me er met zijn beter getrainde rennerslijst zonder moeite af heeft weten te rijden, als we even later staan uit te rusten. “Als je hier wind tegen hebt is dit inderdaad een heel pittige strook”, vult Martijn met een grote grijns aan. Hij klinkt alsof hij uit ervaring spreekt.

De meer dan twee kilometer lange beproeving door de gemeente Moerdijk is trouwens ook geschikt voor groepen fietsers

waarin er een paar zitten die liever niet door elkaar geschud willen worden. Je kunt namelijk ook voor het klinkerpad langs de kant van de weg kiezen. Het is met andere woorden een ‘sociale strook’, waarvan er volgens Sargentini best een hoop zijn in Nederland. Wie lekker wil boren kan zich uitleven op de keienstraat die lichtjes boven de weilanden uitstijgt, maar wie daar niet van gediend is hoeft geen kilometers om te fietsen.

Wat een verschil met Noord-Frankrijk. Probeer tussen Cysoing en Bourghelles maar

eens niet op kasseien te rijden zonder een omweg te hoeven nemen. Kan het? Ja. Maar fietsen door het gras is nu ook niet direct een erg aantrekkelijk alternatief. Wat dat betreft hebben we het in Nederland nog niet zo slecht voor elkaar. Kasseienliefhebbers en kasseienhaters kunnen nog altijd onderdeel uitmaken van hetzelfde fietsclubje.

Als we via het centrum van Terheijden weer richting Oosterhout rijden - na een paar keer stevig doortrekken begin ik mijn benen toch al wel te voelen - ben ik tot mijn verbazing ineens weer aan het hobbelen. Een blik op het wegdek leert me dat het ook hier de kinderkopjes zijn die mijn handen doen tintelen. Desondanks staat de Schansstraat in Terheijden niet in de kasseienbijbel van Sargentini. Hoe dit kan? "Mijn boek is geen allesomvattende gids zoals de Cotacol", geeft de Amsterdammer grif toe. Voor smalle wegen in dorpskernen als deze was er in zijn boek geen plaats. "Het moet wel wielrennen blijven", vindt Sargentini, hoewel ook hij moet toegeven dat het een zeer fraai weggetje is.

"Daarnaast hebben wij wielrenners al een enorm slechte reputatie", vervolgt hij op ernstiger toon terwijl we uitkijken op de vestingwerken. "Als er elk weekend een groot peloton door een smalle dorpsstraat als deze komt jakkeren omdat er toevallig een paar kasseien liggen wordt dat er zeker niet beter op. Dat wil ik met mijn boek absoluut niet op mijn geweten hebben."

Nog een andere vergelijking met het bekende Belgische hellingenboek gaat mank. De Cotacol is een wiskundig hoogstandje. Aan de hand van vele formules wordt de zwaarte van elke klim precies berekend. De Col du Haussire kreeg 363 punten en staat nu bekend als de zwaarste beklimming van België.

Maar in tegenstelling tot een klim is een kasseienstrook continu aan verandering onderhevig, hetgeen een objectieve rangschikking onmogelijk maakt. "Herinner je de eerste strook van de dag nog? Die lag er een paar jaar terug veel minder lastig bij".

Sargentini neemt in het boek het wijze besluit om de stroken één tot vier sterren te geven. Het geeft een mooie indicatie en meer is eigenlijk ook niet nodig. Als een strook op de kaart staat betekent het dat deze de moeite waard is.

'HENNIE KUIPER HAD HET OVER EEN STROOK DIE ER ZO SLECHT BIJ LAG DAT DE SPAKEN UIT ZIJN VELGEN SPRONGEN. GING NIET OVER HET BOS VAN WALLERS, MAAR OVER EEN STROOK IN NEDERLAND'

Over kasseien

Een allesomvattende encyclopedie is 'Koersen over kasseien & kiezelstenen in Nederland' dus niet. Wat het boek van Sargentini dan wel is? Voor velen zal het een openbaring zijn. De fantasie van de fanatieke fietser met een heimelijk verlangen naar het Vlaamse voorjaar zal er zonder enige twijfel van op hol slaan. In iets meer dan tweehonderd bladzijden neemt de Amsterdamse auteur de lezer aan de hand van historie, fraaie foto's en verhalen uit het peloton mee naar boerenlandweggetjes en bospaden waar je zonder twijfel voorbij zou rijden als je niet van het bestaan af wist. Het is een boek dat de liefhebber motiveert om zelf weer op de fiets te stappen, om van de gebaande paden af te gaan, om nieuwe plekken te ontdekken. Het boek zal het startpunt zijn van heel wat nieuwe fietsavonturen.

In ieder geval voor mij.

Want de tocht met Martijn en Frank heeft mij geleerd dat ik niet al te gek ver van huis echt mijn hart kan ophalen.

Als je weet waar je wezen moet vind je moeiteloos de meest fraaie voorjaarswegen tussen Vaals en Vlieland.

Als we onszelf aan het einde van de rit op een sublieme friet met stoofvlees trakteren denk ik stiekem al aan mijn eerstvolgende fietstocht over steentjes.

Want zo werkt dat nu eenmaal bij mensen die zijn besmet met het kasseienvirus: als je eenmaal weet dat je het leuk vindt om over stuiterweggetjes te rijden, wil je het vaker doen.

Ik besluit om een volgende keer de Drentse wegen onveilig te maken.

De stroken in Zeeland? Die zet ik op het verlanglijstje.



KOERSEN OVER KASSEIEN & KIEZELSTENEN IN NEDERLAND

Nederlandstalig, hardcover, 216 pagina's
Uitgeverij Unieboek | Het

Spectrum bv, Houten
Prijs: €24,99

Martijn Sargentini werkt als planoloog aan fietsprojecten in de regio Amsterdam, maar hij neemt ook regelmatig de pen ter hand om over de koers te schrijven. Dat deed hij in het verleden al voor De Muur, Soigneur en HetisKoers!

PROFITEER DIRECT!



MEER DAN
**50%
korting**
NORMAAL
€ 210,48

**52 x
VOOR
€ 99,95**

GA NAAR PANORAMA.NL/ABONNEREN
OF BEL 0251 - 25 79 24

JOUW VOORDELEN OP EEN RIJ:

- JE ONTVANGT PANORAMA GOEDKOPER DAN WANNEER JE HEM LOS IN DE WINKEL KOOPT
- JE MAGAZINE WORDT GRATIS THUISBEZORGD! INCLUSIEF GRATIS DIGITAAL LEZEN OP JE TABLET
- NA DE ACTIEPERIODE EENVOUDIG PER MAAND OPZEGBAAR

Deze aanbieding is geldig tot en met 31 december 2018. Je abonneert je tenminste voor de opgegeven periode tot wederopzegging. Opzeggen is heel eenvoudig en kan per maand. Prijswijzigingen, druk- en zetfouten zijn voorbehouden. Panorama kost in de winkel €3,99. Op deze abonnementsovereenkomst zijn de leveringsvoorwaarden en het privacy- en cookiebeleid van Pijper Media van toepassing.

PANORAMA

Abonnementen

NIEUWE ABONNEMENTEN EN VRAGEN OVER ABONNEMENTEN:

Abonnementenland, Postbus 20,
1910 AA Uitgeest, tel. 0900-ABOLAND of +31 (0)251 25 79 24, € 0,10 per minuut,
fax 0251-31 04 05

Site: tijdschrift.land voor abonneren en aboland.nl voor opzeggingen,
adreswijzigingen, wijzigen betaalwijze etc. Voor adreswijzigingen en
opzeggingen. Abonnementenland is ook bereikbaar via Twitter.
Stuur uw tweet naar: @Aboland_klanten.

BEËINDIGEN ABONNEMENT EN ADRESWIJZIGINGEN

Opzeggingen dienen 4 weken voor afloop van de abonnementsperiode in ons
bezit te zijn. Je kunt uiterlijk drie weken voor de verhuizing een adreswijziging
doorgeven. Prijswijzigingen voorbehouden

LEVERINGSVOORWAARDEN

Abonnees ontvangen Wieler Revue op vrijdag. Bestellen van handelsartikelen
buiten Nederland is niet mogelijk. Voor alle acties geldt: zolang de voorraad
strekt.

ABONNEMENTSVOORWAARDEN

Abonnementsprijzen: De prijs voor een nummer varieert tussen
€ 6,99 en € 8,99.

Half jaar (5 edities) € 31,28

Jaar Nederland en België (10 edities) € 62,60

Jaar Europa buiten Europa (10 edities) € 125,10

Wanneer je ervoor kiest om met acceptgiro te betalen, betaal je €2,50 extra.
Prijswijzigingen voorbehouden.

Het abonnementsgeld voor Wieler Revue dient vooruit te worden voldaan.
Een andere betaaltermijn of betaalwijze is mogelijk en indien gewenst aan
te geven via de klantenservice: aboland.nl. Bij niet-tijdige betaling worden
herinneringskosten in rekening gebracht. Een abonnement geldt voor de
opgegeven periode en wordt nadien - behoudens opzegging - automatisch
verlengd met eenzelfde periode. Binnen de eerste abonnementsstermijn
kan het abonnement alleen tegen het einde van de overeengekomen
abonnementsstermijn worden beëindigd. Opzegging dient uiterlijk een maand
voor verschijning van het laatste nummer van de abonnementsstermijn te
gebeuren. Beëindiging van het abonnement na automatische verlenging kan
met inachtneming van een opzegtermijn van een maand. Prijswijzigingen
voorbehouden.

BELGIË

Opgave en vragen over abonnementen:

Abonnementenland, Ambachtenlaan 21 Unit 2A,
3001 Heverlee, tel. +32 (0)28 08 55 23.

Site: bladenbox.be voor abonneren of aboland.be,
voor adreswijzigingen en opzeggingen.

DISTRIBUTIE

Losse verkoop Aldipress B.V., Utrecht

In het volgende nummer:

**KLEURT
NEDERLAND
OPNIEUW
ROZE?**

**ALLES OVER DE
GIRO D'ITALIA IN DE
GIRO-SPECIAL!**



Colofon

REDACTIE

Matthijs Klerkx, Willem Sipkema

REDACTIONELE BIJDRAGEN

Sjors Beukeboom, Tim de Vries, Rik Vanwalleghem, Filemon Wesselink

FOTO

ANP, Cor Vos, Nils Längner,
Tijn van der Muuren, Frank van 't Hof

VORMGEVING

Jelske Banga, Manon Dijk, Robert Souhuwat

ADVERTEREN

Susan Janssen

UITGEVER

Anton Pijper

DRUKKERIJ

Pijper Druk BV

REDACTIEADRES

Teleportboulevard 124
1043 EJ Amsterdam
Postbus 5070
9700 GB Groningen
Telefoon: 050 544 5800
Mail: redactie@wielerrevue.nl

©2018 Pijper Media B.V.

Niets uit deze uitgave mag geheel of gedeeltelijk worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. De uitgever sluit iedere aansprakelijkheid voor schade als gevolg van druk- en zetfouten uit. Zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is opname van Wieler Revue in een leesportefeuille niet toegestaan.

PIJPER MEDIA
a family business

FOTOFINISH



Wanneer?

20 maart 2004

Koers?

Deze kennen we allemaal, toch? Milaan-Sanremo, de onvergetelijke editie van 2004.

Winnaar?

Erik Zabel. Tenminste, dat denkt Zabel zelf. De Duitser steekt de handen in de lucht, maar komt er

na de streep al snel achter dat hij de winnaar helemaal niet is. De handen gaan uit de lucht en voor de ogen, Zabel is verslagen.

En?

De winnaar is dus Oscarito, Óscar Freire. Hij bezorgt Rabobank voor het eerst de zege in La Primavera en zal dat later ook in 2007 en 2010 doen.



X-LITE

#ONEFORSPEED

EEN FIETS. GEEN COMPROMISSEN.

Of je nu meesprint in een vlakke etappe, op glooiend terrein rijdt of tijdens een bergetappe in de beklimming zit: de X-LITE biedt jou dankzij een ultieme verhouding van een laag gewicht, aerodynamica, integratie en uitstekende rij-eigenschappen op alle trajecten het hoogste potentieel.

rosebikes.nl/xlite

ROSE

PRO
POWERS YOUR
PERFORMANCE



ONTDEK EN TEST JOUW PERFECTE ZADEL



VIND JE PERFECTE ZADEL EN DEELNEMENDE DEALERS OP PRO-BIKEGEAR.COM/SADDLESELECTOR